

Pagerbti Lietuvą garsinantys žmonės

Vilnius, vasario 20 d. (ELTA) — Vilniuje iškilmingai paskelbti ir apdovanoti „LT tapatybės 2006“ laureatai — menininkai, verslininkai, sportininkai, turizmo organizatoriai, praeitais metais labiausiai garsinę Lietuvą pasaulyje.

Vilniaus mažajame teatre nugalėtojus paskelbė garsi kino aktorė Ingeborga Dapkūnaitė, laureatus apdovanojo prezidentas Valdas Adamkus, kultūros ministras Jonas Jučas, Kūno kultūros ir sporto departamento, Turizmo departamento ir kitų valstybės įstaigų vadovai.

Kandidatai šiemet varžėsi penkių sričių kategorijose. Garbingiausioje — „Pagrindinėje“ nominacijoje apdovanojimą pelnė kino režisierius Arūnas Matelis, už savo filmą „Prieš parskrendant į žemę“ įvertintas Amerikos kino režisierių gildijos ir daugeliu kitų prestižinių apdovanojimų. Į pagrindinį „LT tapatybė“ apdovanojimą taip pat pretendavo euronokomisarė Dalia Grybauskaitė, lakūnas Jurgis Kairys ir atlikėjų grupė „LT United“.

„Kultūros“ kategorijoje apdovanojimą pelnė operos solistė Violeta Urmanavičiūtė-Urmana, dėl įtempto darbo užsienio operos teatruose negalėjusi atvykti į apdovanojimo ceremoniją, tačiau atsiuntusi gražų padėkos laišką. Į šią nominaciją taip pat pretendavo Lietuvos atstovė prie UNESCO ambasadore Ina Marčiulionytė ir režisierius A. Matelis.

Statulėlę už Lietuvos vardo garsinimą sporto srityje pelnė stipriausiu pasaulio žmogumi tituluojamas galiūnas Žydrūnas Savickas. Jo konkurentai šioje kategorijoje buvo krepšinio treneris Jonas Kazlauskas

Arūnas Matelis.

Gedimino Bartuškos (ELTA) nuotr.

ir penkiakovininkas Edvinas Krungolcas.

„Turizmo“ nominacijoje apdovanojimą pelnė sovietinių skulptūrų Grūto parkas ir jo įkūrėjas Vilius Malinauskas, aplenkęs Druskininkų savivaldybę ir Lietuvos parodų centrą „Litexpo“.

„Verslo“ apdovanojimas įteiktas biotechnologijų įmonės „Fermentas“ vadovui Viktorui Butkui, Lietuvos garsinimo darbe aplenkusiam „Acme kompiuterių komponentų“ direktorių Regimantą Buožį ir „IBM Lietuva“ generalinį direktorių Rimantą Vaitkų.

Šiemet pirmą kartą komisija nusprendė skirti ir apdovanojimą „Už gyvenimo nuopelnus“ — jį pelnė legendinis kino kūrėjas Jonas Mekas. Niujorke gyvenantis garbaus am-

žiaus laureatas negalėjo atvykti į iškilmes, tad jam skirta statulėlė buvo simboliškai papuošta J. Meką primančia juoda skrybėle.

Pasak apdovanojimų „LT tapatybė“ globėjo prezidento V. Adamkaus, būtent šie žmonės yra tikroji Lietuva, tikroji Lietuvos tapatybė. „Tai, ką daro ir darė šių apdovanojimų laureatai, yra skirta pasauliui, bet kartu skirta ir visai Lietuvai. Neatskiriamas „LT tapatybės“ apdovanojimų bruožas — jų demokratiškumas, kadangi siūlyti nominantus gali tiek įstaigos ir organizacijos, tiek ir kiekvienas Lietuvai neabejingas žmogus,“ — pabrėžė V. Adamkus.

Šių metų laureatus rinko ne tik Lietuvos instituto sudaryta autoritetinga komisija, bet ir visi norintys, galėję balsuoti internetu.

Kyšis tebėra svarbi gyvenimo dalis

Vilnius, vasario 20 d. (BNS) — Kas ketvirtas-penktas Lietuvos gyventojas pasirengęs duoti kyšį.

Tai parodė Teisės instituto atliktas tyrimas, kurio rezultatai pristatyti antradienį.

Į klausimą, ar 2004 m. koks nors valstybės pareigūnas, pavyzdžiui, muitinės, policijos, teisėjas ar mokesčių inspektorius reikalavo ar tikėjosi iš respondentų kyšio už savo suteiktas paslaugas, teigiamai atsakė 11,5 proc. apklaustųjų.

Tuo tarpu į tokį klausimą Vengrijoje teigiamai atsako tik 4,8 proc. apklaustųjų, Lenkijoje — 4,4 proc., Estijoje — 3,4 proc.

Apklaustųjų Lietuvoje teigimu, labiausiai kyšių iš jų tikėjosi ar reikalavo policininkai. Šiuos pareigūnus nurodė 35,7 proc. apklaustųjų.

Daugiau nei 53 proc. apklaustųjų sako, kad tikėdamiesi pagalbos, žmonės turi duoti kyšį gydytojams ar medicinos seselėms.

Teisės specialistų teigimu, Lietuva korupcijos lygiu smarkiai lenkia ES senbuves.

„Nelabai pasikeitė nuo sovietinių laikų. Kyšis — svarbi gyvenimo dalis Lietuvoje“, — konstatuoja teisininkai.

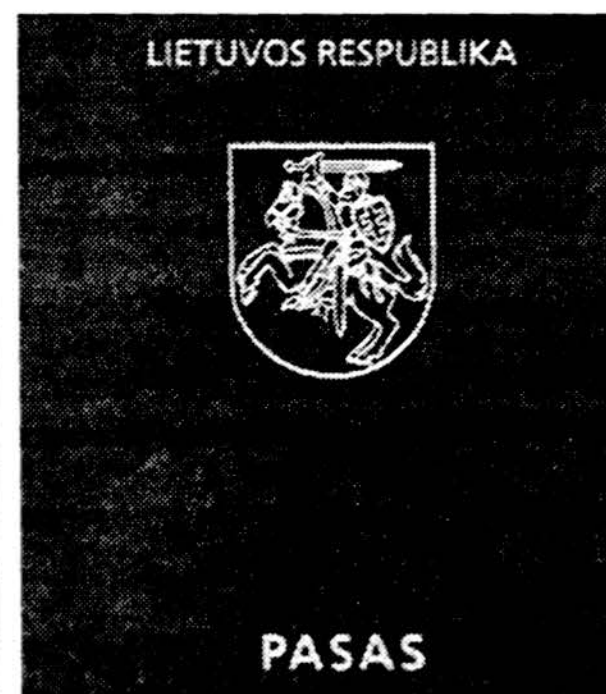
Palyginti su tyrimu, atliktu prieš beveik 10 metų, korupcijos lygis Lietuvoje nežymiai padidėjo.

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias.
- Apie trispalvę... Šis tas ir daugiau.
- Laiškai. Nuomonės. Komentarai.
- Atgauta dvasia.
- „Užgavėnių šiupinys“.
- Karaliaučiaus srities vaikų festivalis.
- Lietuva paminėjo K. Bradūno jubiliejų.
- J. Dovydeno paroda.
- Aukščiau — tik dangus.

Valiutų santykis
1 USD — 2.62 LT
1 EUR — 3.45 LT

Peticija dėl dvigubos pilietybės

LR piliečio pasas.

Lietuviams.com

Venesuelos Lietuvių Bendruomenės pirmininkė Marija Elena Baronas Šulcas internete inicijavo petiją. Lietuvių, anglų, portugalų ir is-

panų kalbomis publikuojama peticija kviečia pasirašyti tuos, kurie pasisako už dvigubą pilietybę Lietuvoje.

Peticijos tekstas: „Daugybė valstybių pripažįsta dvigubą pilietybę. Užtat mes, žemiau pasirašiusieji, kreipiamės į Lietuvos vyriausybę, nuoširdžiai prašydami, kad gimusiems Lietuvoje piliečiams su užsienio pilietybe bei užsienyje gimusiems jų vaikams bei anūkams turintiems kitų valstybių pilietybę, leistumėte turėti ir pilnavertę Lietuvos pilietybę, tuo mus ypatingais saitais ir visiems laikams susiejant su Lietuva“.

Vasario 19 d. vakare po elektronine peticija buvo pasirašę daugiau nei 100 internautų.

E. Baronas Šulcas pastebėjo, jog po peticija turėtų pasirašyti ir jau turintys dvigubą Lietuvos ir kokios nors kitos šalies pilietybę, svarbu parodyti solidarumą, o be to, nežinia ar neiškils kokių nors problemų dėl pilietybės po kokio dešimtmečio.

EUROPEAN CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
SERIALS DIVISION
WASHINGTON
DC 20540-4830

ORIGIN MIXED ADC 604

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-20-07

PERIODICALS

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

Medžiaga siūsti: Aušra Jasaitytė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462

Tel. 708-349-8432 El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

25-eri metai be v.s. Onos Zailskienės

Kaip ir kasmet, 1982 m. vasario 22-osios – Susimastymo dienos – vakarą, daugelio sesių namuose žibėjo žvakės liepsnelė. Taip pagal tradiciją skautės mini šią dieną – jungiančią, įkvepiančią tarnauti skautiškiems idealams. Tą dieną minėtis aplankome mūsų seses skaites visame plačiame pasaulyje, pasveikiname jas šūkiu – „Vis budžiu!“

Tačiau, 1982 metų Susimastymo dienos vakarą, mus pasiekė liūdna žinia: netekome buvusios vyriausios skautininkės, Onos Kazdailevičiūtės-Zailskienės, visą savo gyvenimą skyrusios darbui su jaunimu. Ji – buvusi ilgametė mokytoja ir nenuilstanti vadovė skautiškoje veikloje, ilgiausiaiėjusi vyriausios skautininkės pareigas – daugiau nei tris kadencijas.

Pirmiausia vyriausia skautininkė tapo 1951 m. liepos 22 d., tuometinei v.s. Juozai Augustaitytei-Vaičiūnienei iš tų pareigų pasitraukus. Sėdėjai sesė Ona Zailskienė vadovavo ir 1954-1957, 1961-1963 ir 1964-1966 metais. Sesė prieš tai seserijoje yraėjusi ir kitas pareigas: tuntininkės (Ingolstadt, Vokietijoje), JAV zonos lituanistinės mokyklos atgaivintoja (1949 m.) ir pirmoji šios mokyklos vedėja.

V. s. Onos Zailskienės biografiją peržvelgus, matyti, kad įgimtas savybės darbuotis su jaunimu ji puoselėjo visą savo turiningą gyvenimą. Jai teko mokytojauti Vilniaus ir Mažeikių pradinėse mokyklose. Atvykus į Jungtines Valstijas, ji buvo Cicero lituanistinės mokyklos atgaivintoja (1949 m.) ir pirmoji šios mokyklos vedėja.

Vėliau dalyvavo BALFo veikloje (buvo BALFo Cicero skyriaus pirminkė) ir Vasario 16-osios gimnazijos, Vokietijoje, rėmėjų komiteto pirminkė.

Prisimename sesę Onutę, visada

v.s. Ona Zailskienė

mokėjusią šiltai, nuoširdžiai ir taikiai bendrauti; energingą, visa savo dvasia suaugusią su lietuviškąja skautybe. Tokia ji liko iki pat mirties, kuri nutraukė jos gyvenimo siūlą simboliškai – Susimastymo dienos vakarą. Liko jos liūdinti šeima: vyras s. Pranas (miręs – 1988 m.), sūnūs – Algimantas ir Arūnas. Liko ir visa didžioji skautiškoji šeima; liko buvę

mokiniai, kurių daugelis vėliau tapo puikiais, lietuviškoje veikloje besireiškiančiais, jaunuoliais.

Kantriai ir atkakliai kovojusi su ją varginusia vėžio liga, sesė Ona, kiek beįstengdama, dalyvaudavo skautiškuose renginiuose. Sukaupusi visas jėgas, 1978 metais, lankėsi VI Tautinėje stovykloje, Paxton, MA., (jai tai buvo tolima kelionė), kur, savo tartam žodyje, pareiškė:

„Su džiaugsmu ir nuostaba stebėjau tūkstantį su viršum pražygiuojančių skautų ir skaučių su savo vadovais. Gėrėjaisi turtingomis spaudos ir meno parodomis ir visą eilę kitų išmonių. Mane giliai nuteikė išpūdingos pamaldos po atviru dangumi su Siluvos procesija, piramidėje suliepsnoję šeši laužai, lietuviškos dainos, lietuviškų papročių inscenizavimas ir visa kita.

Visa tai liudija lietuviškos skautijos gajumą bei sugebėjimą, gyvais darbais įprasminti Dievo, tėvynės ir artimo meilės šūkį“.

Būdama tarp mūsų, v.s. Ona Zailskienė kiekvieną progą stengėsi jaunimui skiepyti meilę tėvynei Lietuvai, kurią ji pati besąlygiškai mylėjo.

Yra upelis mano žemėj vienas –
Maža raukšlėlė tėviškos dainelės.
Prie jo man mano žemė prasidėjo,
Pasakius gražų vardą – Lietuvai!
(Vytautas Barauskas)

v.s. Sofija Jelionienė

„Lituanicos“ tunto skautas Teriukas Petry, kuris taip pat priklauso Boy Scouts of America, Calumet council, Troop 336, buvo išrinktas dalyvauti vakaronėje, kurioje Čikagos kardinolas Francis George buvo BSA skautų apdovanotas žymeniu. Nuotraukoje: kardinolas Francis George ir Teriukas Petry.

LS Fondas remia
Skautiją, o mes –
LIETUVIŠKOSIOS
SKAUTYBĖS
FONDA

TRADICINĖS SKAUTŲ KAZIUKO MUGĖS

Jau artėja pavasaris. Su artėjančiu pavasariu vyksta tradicinės lietuvių skautų Kaziuko mugės. Jei norite, kad jūsų vietovės Kaziuko mugės data būtų paskelbta, prašome datas siūsti: ausra67@sbcglobal.net arba Aušrai Jasaitytei-Petry, 8830 Magnolia Court, Orland Park, Illinois 60462.

DRAUGAS (USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$120.00.

Foreign countries \$135.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siūsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV
Metams \$120.00 • 1/2 metu \$65.00
• 3 mėn. \$45.00
Kanadoje ir kitur (USD)
Metams \$135.00 • 1/2 metu \$70.00
• 3 mėn. \$60.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV
Metams \$70.00 • 1/2 metu \$35.00
• 3 mėn. \$35.00
Kanadoje ir kitur (USD)
Metams \$80.00 • 1/2 metu \$70.00
• 3 mėn. \$40.00
Užsakant į Lietuvą:
Oro paštu
Metams \$600.00 • 1/2 metu \$300.00
Reguliariu paštu
Metams \$120.00 • 1/2 metu \$66.00
Tik šeštadienio laida oro paštu
Metams \$190.00 • 1/2 metu \$100.00
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu
Metams \$68.00

Vyriausia redaktorė – Danutė Bindokienė
redakcija@draugas.org

administracija@draugas.org

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis
• Administracija dirba kasdien,
nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien,
nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.
Skelbimų kainos atsiunčiamos,
gavus prašymą, ką nors skelbti.
• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.
Nenaudotų straipsnių nesaugo.
Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org

PASLAPČIŲ IEŠKONĖ „Amazing Race“

Kas: kviečiami prityrę skautai-ės, jūrų skautai-ės, nuo 13 iki 17 m.

Ruošia: Dariaus-Girėno prityrusių skautų draugovė ir Čikagos apylinkės skautų-čių vadovai-ės.

Kada: sekmadienį 2007 m. balandžio 1 d., nuo 7 v. r. iki 4 v. p.p.

Kur: Čikagos vidurmiestyje ir Michigan ežero pakrantėje.

Kaina: 40 dol. Registracija bagis š.m. kovo 1 d., arba kai užsiregistravusių skaičius pasieks 60.

Apibūdinimas: Vienos dienos skautiškas įvykis, panašus į televizijos „reality“ programą, „Amazing Race“, kurio metu mišrios skiltys lenktyniaus tarp įvairių vietovių, spręsdamos skautiškus galvosūkius ir kliūtis, kol pasieks ieškonės pabaigą.

Registracija: tinklalapyje www.budek.org arba kreipkitės pas savo vadovus.

**Nepraleiskite geros progos susidraugauti ir pabendrauti skautiškame renginyje
gražiam Čikagos miesto centre!**

Apie Trispalvę. Šis tas... ir daugiau

VIOLETA RUTKAUSKIENĖ

„Diskusija iš esmės...”

Dar nespėjome atsipeikėti nuo Konstitucinio Teismo smūgio dėl pilietybės panaikinimo užsienyje gyvenantiems lietuviams, kai sausio pradžioje sulaukėme dar vieno pavojingo užsimojimo. Šiuokart nusitaikyta į lietuviškąją trispalvę. Sausio antrosios savaitės pirmadienį (2007.01.08.) per nacionalinę televiziją transliuojamoje Edmundo Jakelaičio debatų laidoje „Forumas“ buvo diskutuojamas klausimas, ar reikia keisti Lietuvos valstybės trispalvę vėliavą. Į forumą padiskutuoti tuo klausimu buvo pakviesta keletas žinomų žmonių: politikų, žurnalistų, visuomenės veikėjų, o taip pat ir specialistų – istorikų, heraldikos tyrinėtojų, kaip sakoma, to reikalo žinovų.

„Ar reikia keisti Lietuvos vėliavą? Diskusija iš esmės” – tokiu provokuojančiu ir pretenzingu šūkiu TV laida iš anksto buvo reklamuojama kai kuriuose laikraščiuose ir internetiniuose Lietuvos žiniasklaidos puslapiuose. Tiesa, pačioje laidoje šis klausimas buvo suformuotas kiek švelniau: ar reikia buvusiai LDK vėliavai, dabar turinčiai įstatymu apibrėžtą istorinės vėliavos statusą, suteikti pagrindinės valstybinės vėliavos rangą, paliekant dabartinę valstybinę trispalvę vėliavą – tik tautinę ar nacionalinę.

Va, štai taip labai panašiai to TV forumo klausimą suformulavo, pagrindinis šios idėjos autorius ir įkvėpėjas, žinomas istorikas ir lietuviškosios heraldikos tyrinėtojas, Valstybinės heraldikos komisijos (veikiančios prie Lietuvos Prezidentūros) pirmininkas Edmundas Rimša, jau senokai Lietuvos žmonėms peršantis mintį, kad pagrindinė Lietuvos vėliava turi būti ta, kuri vadinama istorine, o ne trispalvė. Istorinė vėliava mūsų istorikai vadina LDK laikais naudotą raudoną vėliavą su Vyčiu, liaudyje dar vadinamą Vytutine, o dabar dar ir prezidentine, kas yra klaidinga, nes jos iš esmės turi labai didelių skirtumų ir neatitikimų.

Taigi, toje laidoje ir buvo bandoma iš esmės ne argumentų ieškoti istorikų peršamai minčiai pagrįsti, bet analizuojama situacija tautoje, stebima tautos būsena, siekiant išsiaiškinti, kiek lietuviams dar brangi trispalvė, galbūt zondojuama dirva naujojo pasiūlymo įgyvendinimui. Gerai žinant, kad trispalvė dar ir šiais laikais stipriai erzina Kremlių bei jo patikėtinius Lietuvoje, o Maskvoje ji ir plėšoma, ir deginama, toks trispalvės pakeitimas raudona nors ir su Vyčiu, būtų gal net ir pageidautinas. Akivaizdžią panieką trispalvei iki šiol Lietuvoje demonstruoja kai kurie svieto perėjūnai, iki šiol nemaloni ji ir mūsų kairiesiems. Aiškiausiai neigiamą kairiųjų požiūrį į trispalvę yra išreiškęs AMB, kai atvykęs į vieną pirmųjų Sąjūdžio organizuotų mitingų pareiškė: „Kol kabės šis skuduras, aš nekalbėsiu...” Ši AMB pasakyta frazė dar ir dabar dažnokai prisimenama lietuviško interneto komentaruose. Galbūt ir kaimyninei Lenkijai Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštijoje naudota vėliava būtų mielesnė nei trispalvė, nes Lietuva, pagal šiuolaikinius lenkų istorikus, Žečpospolitoje buvusi tik Lenkijai priklausanti provincija. Šiek tiek

pažįstant situaciją, heraldikos, numizmatikos srityje nuo seno žinantų reikalų užkulius ir tai, kad kai kurie mūsų istorikai yra aiškiai „polska(filai)”, su stipriu prisirišimu lenkų tradicijoms, istorijai ir kultūrai, matyti, iš kur toks užsakymas ateina ir iš kurių šalių vėjelis pučia.

Buvo ir kitokių nuomonių

Taigi toje TV laidoje iš visų teleforumo dalyvių tik Rimvydas Valatka – „Lietuvos ryto” vyr. redaktorius, laikėsi skeptiškai šios istorikų peršamos nuostatos atžvilgiu, kalbėjo gana aštriai ir tiksliai. Peršamą idėją pavadinęs nesąmone, priminė Lietuvos respublikos Konstituciją, 15 str., kuris aiškiai pasako, kad valstybės vėliavos spalvos yra: geltona, žalia, raudona; ir priminė, kad, norint keisti vėliavą, reikia keisti ir Konstituciją. O, norint tai daryti, bus privaloma rengti referendumą. Ir iš karto pridūrė, kad referendumą dėl trispalvės pakeitimo laimėti, tai net sapnuose įsivaizduoti neįmanoma....

Taip pat forumo buvo pagarsinta ir nepritarianti valstybės vėliavos pakeitimui laidoje nedalyvavusio Vytauto Landsbergio nuomonė. Neigiamą nuomonę išsakė ir buvęs Lietuvos Politinių kalinių, tremtinių sąjungos vadas, seimūnas P. Jakučionis. Kiti, pvz.: G. Ilgūnas, be užuolankų pasiūlė nuo 2009-ųjų istorinę raudoną su Vyčiu LDK vėliavą priimti kaip valstybinę. Ir, tarsi atsiliepiant į šį raginimą, internete jau dygsta planai, projektai bei pasiūlymai, kaip turėtų nuo 2009 m. atrodyti toji Lietuvos vėliavaPasidomėkite.

Kvailiausiai šioje diskusijoje pasirodė Tarptautinių santykių instituto direktorius R. Lopata, pradėjęs aiškinti, kad jis jau neoficialiai kalbėjęs su įvairiomis politinėmis partijomis ir visos jos pasakiusios, kad reikia keisti valstybės vėliavą, tiksliau – jas sukeisti vietomis. Visa tai jis kalbėjo su tam tikra pašaipėle, o pasakęs, kad reikia sukeisti, ranka parodė labai šmaikštų judesį, kaip tai reiktų padaryti.

Visgi procesas jau prasidėjęs

Kai kas tokį forumą ir čia vykusią diskusiją laiko nerimta, paprastu pasiplepejimu iš neturėjimo ką veikti, televizijai neturint ką rodyti, eiliniams skandalams Lietuvoje šiek tiek prigesus ar išsisėmus. Deja, viskas yra gerokai rimčiau. Atrodo, kad jau ne tik kalbama, bet ir aktyviai veikiama. Tad sukrusime ir mes, kol dar nevelė.

Atsidarykite oficialų internetinį Lietuvos Respublikos Seimo puslapį ir, pamatę plazdančią valstybinę trispalvę, paspauskite ją. Atsidarys puslapis „Simbolika: Lietuvos valstybės ir tautinė vėliava”. Čia rasite ir visą informaciją tuo klausimu. Gale, be kita ko sakoma, jog neatmetama galimybė, kad ateityje Lietuvos valstybės vėliava gali būti įteisinta istorinė vėliava – raudona su sidabrinu raiteliu. Čia pat pateikiamas Lenkijos pavyzdys. Anot mūsų istorikų, Lenkijoje yra plačiai naudojama tautinė baltos ir raudonos spalvos vėliava bei valstybinė, kuri yra ta pati tautinė tik papuošta Lenkijos herbu – ere-

Romualdo Požerskio nuotr.

liu. Pastarosios, pasak mūsų heraldikos specialistų, bet kada plevėsuojančios nepamatys. Ir čia, su šiuo pavyzdžiu, mūsų heraldikos „žinovai”, švelniai sakant, stipriai šauna pro šalį.

Vien pasidairius Čikagoje po lenkų rajonus, tokių valstybinių vėliavų su Lenkijos herbu ne tik kad bet kada atrasi, net ir dieną, naktį kabančias pamatysi, vos ne prie kiekvieno kampo ar kokio svarbesnio, lenkams priklausančio, pastato ar namo. Užtektų ir po Archer gatvę, kuri yra netoli Balzeko lietuvių kultūros muziejaus, pasidairyti ar tiesiog prie lenkų parduotuvės „Bobak” stabtelėti ir žvilgtelėti kitapus gatvės, kad įsitikintume mūsų specialistų klaidinančia „tiesa”, skelbiama net Seimo oficialiame internetiniame puslapyje.

Pavojus ir Lietuvos Konstitucijai

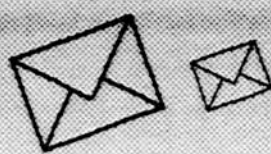
2002 m. minint gegužės 15-ją – Steigiamojo Seimo dieną (1920.05.15.) Lietuvos heraldikos komisijos pirmininkas E. Rimša į parlamentą sukviečiams įvairių institucijų pareigūnams, ambasadoriams, menininkams, istorikams taip pat ir Seimo atstovams surengė siūlomos istorinės vėliavos pristatymą. Netrukus po to, birželio mėn. pradžioje, vyriausias heraldikos specialistas E. Rimša pateikė Seimo pirmininko pirmajam pavaduotojui Č. Juršėnui kreipimąsi-laišką, kuriame, be kita ko, sakoma: „Mes suprantame, kad Lietuvos valstybinės vėliavos įteisinimas nėra paprastas dalykas, nes jis

susijęs su Konstitucijos I skirsniu. Dėl to siūlytume iš pradžių specialiai Lietuvos Respublikos Seimo sprendimu suteikti raudonai su baltu raiteliu vėliavai „valstybinės istorinės vėliavos” statusą ... Vėliau, atsiradus galimybėms, reiktų pataisyti ir Konstituciją”. Dėl tos raudonosios LDK vėliavos, kaip matote, heraldikos specialistai nesibodi jau net ir valstybės konstitucinius pamatus klibinti. Taip pamažu, labai sistemiškai ir atkakliai, Lietuvos trispalvę stumia iš Lietuvos valstybės gyvenimo. Gal vertėtų paklausti, kiek gi tiems heraldikos specialistams sumokėta už šio projekto įgyvendinimą?

Praėjus 2 metams, atsakant į tokį heraldikos specialistų kreipimąsi, 2004 m. liepos 8 d. Seimas priėmė naujos redakcijos įstatymą dėl Lietuvos valstybės vėliavos, kuriame buvo įtvirtintas istorikų siūlomos istorinės Lietuvos vėliavos naudojimas. Taigi, ko gero netolimoje ateityje, pakeitus Konstituciją ir istorinę vėliavą, vietoj trispalvės paskelbus valstybine, Lietuvoje švenčių metu prezidentas iškels savo prezidentinę vėliavą, „valstybininkai” (suprask: valstybės išrintieji) kels valstybinę istorinę raudoną su Vyčiu, o mums-tautai – gal bus leista pamojuoti trispalvėmis ir tai ne visada. Štai taip mūsų „istorikai-valstybininkai” kažkieno užsakymu naikina krauju apgintus ir išsikovotus simbolius, dar labiau skaldo tautą, varo pleišta tarp prezidento, tautos ir išsikerojusios valdininkijos. Visi turėsime savo kastos vėliavą, tik ar susirinkę Vasario 16-tąją begiedosime: „Vienybė težydi”?

Bus daugiau.

Laiškai, nuomonės, komentarai

SKAITYTOJAI PASISAKO DĖL TRISPALVĖS

„Kokios nesąmonės darosi Lietuvoje? Ar ten žmonės nesupranta, kad mūsų trispalvė yra valstybės vėliava, nepriklausomos Lietuvos simbolis? Ačiū 'Draugui', kad mus, čia esančius, informuoja, kas vyksta Lietuvoje". Chicago, IL

„Tik nekeiskit mūsų Lietuvos vėliavos spalvų". Omaha, NE

„Su meile ir vienybe saugokim mūsų trispalvę, kad ji laisvai plevėsuotų ilgus amžius ir mūsų, ir būsimoms kartoms". Oak Lawn, IL

„Už mūsų trispalvę yra gausiai sumokėta krauju, todėl jos keisti negalima. 'Draugui' priklauso padėka, kad ėmėsi ką nors daryti ir paskelbė apklausą". Chicago, IL

„Esu nuomonės, kad būtų didelis nusizengimas pakeisti Lietuvos trispalvę į kitokią vėliavą. Vėliava atstovauja tautai ir mūsų tautos istorijai, kuri yra garbinga, nekeičiama".

„Nesąmonių nesąmonė keisti vėliavą, kada dėl jos buvo kovota, kentėta. Poetų apdainuota, tiek emocijų, ypač tarybiniais laikais, kėlus ir todėl tapusi brangi kiekvienam lietuviui — ar gali su ja lygintis moksliniais išvedžiojimais kuriam dabartiniam žmogui nieko nesakanti, negyva vėliava?"

„Negaliu tikėti, kad mūsų trispalvė nieko nereiškia lietuviams Lietuvoje. Ar aš, gimusi Lietuvoje 1942 m., dabar nelaikoma lietuve, nes, būdama Amerikos piliete, jau negaliu turėti Lietuvos pilietybės, dabar turiu prarasti ir trispalvę?"

„Nereikia keisti trispalvės. Tegul plazda ir toliau mūsų tautos kelyje — Dieve, padėk".

„Trispalvė — šventa ir nepakeičiama".

„Mūsų tautos vėliava turi būti trispalvė — dabar ir ateityje, kaip ji buvo nuo pirmųjų nepriklausomybės dienų. Taškas".

„Ar reikėtų pakeisti Lietuvos trispalvę vėliava? Nematau jokio reikalo ją keisti, nors ir kaip Valskybinės heraldikos komisijos pirm. Edmundas Rimša norėtų ją pakeisti kitokia — valstybės vėliava".

„Kiek žinau, LR Konstitucijoje yra pasakyta, kad Valstybės vėliavos spalvos yra geltona, žalia ir raudona, o valstybės herbas yra baltas Vytis raudoname lauke. Ten išvis nėra nieko pasakyta apie DLK vėliavą su Vyčiu viduryje. Žinoma, Konstitucija

leidžia vėliavą keisti įstatymo keliu. Žinant, kaip atsitiko su pilietybės įstatymu, nenustebčiau, kad ir čia kas nors gali sugalvoti naują įstatymą. Bijau, kad tarybinėje Lietuvoje subrendusiai kartai geltona, žalia ir raudona nėra tokia neliečiama, kaip mums, išaugusiems nepriklausomoje Lietuvoje, ar net mūsų atžalynui, nors gimusiam jau toli nuo Lietuvos". Palos Heights, IL

„Nuo pat vaikystės iki šiol man žodis Lietuva ir trispalvė vėliava buvo ir yra neatskiriami, reiškė tą patį. Nesuprantama, kodėl trispalvę reikia keisti vėl į raudoną, nors ir su tam tikrais simboliais. Lietuva daug metų išbuvo po raudoną vėliavą, tad dabar leiskime plevėsuoti mūsų mylimoms trimis spalvoms".

„Senosios vėliavos heraldika — monarchinė. Ji neatitinka mūsų dienų. Kur ta monarchija šiandien? Tiesiog bus pajuokta ta senoji vėliava, kaip albanų — karalių nėra, o vėliava karališka. Netgi Australija ir Naujoji Zelandija, kurių oficialus vadovas — Britų karalienė — ruošiasi keisti savo vėliavas, ką anksčiau jau padarė Kanada. Juokdariai tie lietuviai ir visokio plauko 'matoniai'. Remiantis heraldikos principais, Lietuvos trispalvę reikėtų tik pakoreguoti: geltoną spalvą pakeisti auksine. (Australija)

„Lietuvos trispalvė yra mums šventa vėliava. Lietuvos savanoriai, partizanai, tėvynės gynėjai žuvo su vėliava rankose. Ji buvo mūsų nepriklausomybės signalas ir Lietuvos valstybės kūrėjų vizija, ir ją pakeisti archaiška kunigaikštystės laikų vėliava yra absoliučiai nepriimtina".

Redakcijos pastaba. Kadangi daugelis apklausos „Ar reikia keisti Lietuvos trispalvę raudona vėliava su Vyčiu viduryje?" dalyvių balsuoja elektroniniu paštu, negalime paskelbti vietovių, iš kur laiškas siųstas. Skaitytojai (ir neskaitytojai) buvo prašomi pasisakyti ir nebūtinai įrašant savo pavardę ar vietovę. Svarbu balsai. Skelbiame dalį gautų nuomonių ir prašome dar neatsiliepusių balsuoti iki š.m. kovo 11 d. Kol kas negavome nei vieno laiško, siūlančio lietuvišką trispalvę pakeisti kitokia vėliava. Balsuokite laiškais, faksu ar el. pašto adresu:

redakcija@draugas.org

KAS ČIA VYKSTA?

Jau kuris laikas girdime gandas, kad kažkas keičiasi „Draugo" redakcijoje, bet iš „Draugo" leidėjų nesulaukiame jokio paaiškinimo. Pasiųsime redaktorės Danutės Bindokienės vedamųjų ir nesuprantame, kodėl jie dingę.

Lietuviškas priežodis sako, kad tyla yra gera byla, bet tikrai ne šiuo atveju.

Aš manau, kad „Draugo" leidėjai — Lietuvių katalikų spaudos draugi-

ja, dienraščio administracija ar bent Draugo fondas turėtų jausti atsakomybę dienraščio prenumeratoriams, skaitytojams, bendradarbiams ir aukotojams kokių nors būdu pranešti, kas vyksta „Draugo" šeimoje. Norėtume žinoti faktus, o ne pasikliauti gandai. Nesinori tikėti, kad kas nors nutarė varžyti visų mūsų branginamą spaudos ir žinojimo laisvę.

Aleksas Vitkus
Palos Heights, IL

KAS ČIA DABAR?

Kur dingę „Draugo" vyr. redaktorės Danutės Bindokienės vedamieji straipsniai? Redaktorė susirgo? Išvažiavo atostogų į Floridą?

Kai gaunu „Draugą", visada pradėdau jį skaityti nuo redaktorės ve-

damųjų straipsnių, nes ten visada keliama ne tik lietuvių, bet Amerikos ir kiti svarbūs pasauliniai klausimai.

Stasė Petersonienė
Chicago, IL

DAR APIE AUŠROS VARTŲ PARAPIJĄ

Algimantas Gečys sausio 31 d. „Drauge" išsamiai pristato New York Aušros Vartų bažnyčios (Manhattan) likiminę padėtį. Niujorkiečiai dėkingi kaimynui iš Philadelphia Gečiui už dėmesį ir rūpestį dėl šios mažutės ir jau labai apleistos bažnytelės likimo.

Ši parapija nebuvo reikšminga institucija New York lietuvių gyvenimui. Paskutiniaisiais metais sekmadieniais į Mišias sueina keliolika, o ypatingais atvejais, keletas dešėtkų žmonių — tai ir viskas. Per metus nebūta nei vieno vestuvių, krikštynų ar laidotuvių. Tai kokių pagrindų vyskupas turėtų pratesti šios parapijos egzistenciją? Ypatingai, kai žemė, ant kurios ši bažnytelė stovi — sakoma — verta 10 mln. dolerių. Tuos pinigus vyskupas galėtų daug kur panaudoti.

Tačiau iš lietuviško taško žiūrint, ta parapija turėtų egzistuoti, nes ji tapo mūsų kone „mini Kultūros židiniu" po to, kai pranciškonai likvidavo mūsų tikrąjį Kultūros židinį. Tik vėl klausimas — kiek svarbu vyskupui ta mūsų kultūrinė veikla? Atsakymas — tikriausiai visai nesvarbi. Vis tik, kovodami už šios parapijos išlikimą, mes turime tą kultūrinės veiklos momentą ryškinti, nes tai yra pagrindinis argumentas (šalia to, kad ši bažnyčia yra istorinis paminklas),

kurį galime vyskupui pristatyti.

Todėl buvo nuostabu ir keista, kad A. Gečys savo aprašyme visiškai ignoravo mūsų kultūrinę veiklą šioje bažnytelėje, ir, žinoma, ignoravo žmones, kurie tą veiklą veda. Jie nusipelnė mūsų dėmesio ir pagarbos. Jie yra susibūrę į keistoką vardu pavadintą organizaciją — „Niujorkiečiai šalia mūsų". Tai yra vidurinės kartos intelektualų grupė, kurios branduolį sudaro naujosios kartos ateiviai. Bent pora kartų per mėnesį jie surengia minėjimus, literatūrines popietes, diskusijas, koncertus, filmų peržiūras ir pan. Kai kurie renginiai sutraukia iki 100 žmonių. Šios grupės vadovai ieško būdų įsijungti į Lietuvių Bendruomenės gretas, tačiau šiuo metu jų didžiausias rūpestis — kur glaustis po to, kai ši parapija bus uždaryta. Atsakymo kol kas, deja, nėra. Nors jie veikia beveik anonimiškai (nėra nei pirmininko, nei valdybos), tačiau šia proga derėtų išvardinti jų pagrindinius darbuotojus: Gintarė Bukauskienė, Mindaugas Blaudžiūnas, Danius Glinskis, Judita Sedaitis, Vita Jakulevičiūtė, Dana Vainauskienė, Algis Norvila, Saulius Gečas, Milda Devoe.

Romas Kezys
Bayside NY

KUR JI DINGO?

Kur dingę Danutės Bindokienės vedamieji? Kur ji dingę? Kodėl niekas nepaaiškina: ar ji nebedirba „Drauge", ar kokia kita priežastis?

Jos vedamieji buvo įdomiausi skaitiniai „Drauge", o ne kokie nors Lietuvos politikų rietenų aprašymai, kas mums visai neaktualu. Ji visada pataikydavo: ar tai Lietuvos klausimai, ar Amerikos politikos, ar kitais. Visada būdavo aktualūs.

Kas dabar yra vyr. redaktorius?

Juk yra vadinamoji direktorių taryba. Kodėl nepaaiškina?

Dar turiu pasisakyti dėl trispalvės. Tik gal kokie vadinami „istorikai" gali tai sugalvoti: raudoną vėliavą! Būtų didžiausia nesąmonė, jei ne niekšystė panaikinti trispalvę, už kurios iškėlimą sovietmečiu žmonės buvo siunčiami į Sibirą!

Dana Stankaitytė
Oak Lawn, IL

VYTAUTO PĖDSAKAI ISTANBULE

Visad žaviuosi Ritonės Rudaitienės puikiais rašiniais: ar jie būtų skautų skyriuje, ar anksčiau APPLE reportažai bei kiti straipsniai, o ypač — įdomūs kelionių aprašymai. Nors ir keliauta tose pačiose vietose, vis vien su didžiausiu malonumu pakartotinai keliauju kartu su ja. Ačiū pastabiai Ritonei už pavartotą tikrą Istanbul vardą (nežinau, kodėl lietuviai visad rašo Istanbūlas).

Savo išsamiu Turkijos aprašymu R. Rudaitienė pravėrė prisiminimų uždangą ir knieti bent žiupsnelį paminėti apie Lietuvos praeitį. Ogi Istanbule, prieš įeinant į garsųjį Topkapı muziejų, lauke stovėjo (1974 m.) didžiulė bronzinė lenta — Turkijos žemėlapis, vaizduojąs jos didingumą Azijoje ir Europoje Turkijos žydėjimo metu. Širdis apsaldo, išvydus jame ir Lietuvos (su užrašu) įtraukimą, kai ji driekėsi nuo Baltijos iki Juodosios jūros.

Oje! Įėjus į muziejų, viduje išstatyti mūsų Vytauto Didžiojo puošnūs ordinarai, dovanoti turkų sultonams, akimirkai atėmė žadą abiem lietuviams — Elenai Grigalauskaitei-Dovilienei ir šio laiško autorei...

Galop dar viena staigmena mūsų

tykojo. Plaukiant laivu Bosforo sąsiauriu į Marmuro (Marmara) jūrą, ant denio sutikome 14 studentų — farmacininkų. Turkės buvo uniformotos (Lietuvoje vadintais „sara-fanais") — tamsiai mėlyna be rankovių suknele virš baltos, ilgos rankovės palaidinukės. Dvi jaunuolės čiaušėjo angliškai ir mes pynėme su jomis istoriniais-kultūriniais klausimais dialogą. Jų vadovas, išgirdęs mus esant lietuviams, pakijo „karštą" klausimą man: ar esame girdejušios, jog jie, turkai, prieš penkis šimtmečius beveik pasiekė Lietuvą? Patriotinės stygelės užgauta, užklaustoji (net prasilenkusi su mandagumo taisyklėmis), beveik „atsakė": — Ne tik kad gerai žinome, bet, tarkim, vakar vakare, stebint „belly dancers" šokių programą naktiniame klube, vėliau vyrams, lyg carų laikų rusų kazokai, pritūpus išmetant kojas, negalėjau atsikratyti minties, kaip karžygiška Lietuva beveik viena sustabdė Turkijos viešpatavimą plačiau Europoje! Turkas nenusikandino čia rašančios (Marmara jūroje — išsiskyrė draugiškai...

Stasė E. Semėnienė
Baraboo, WI

„DRAUGAS" informuoja, „DRAUGAS" formuoja;
„DRAUGAS": išelvis ir Lietuvos jungtis;
„DRAUGAS" lietuvių švyturys ir sargas!
www.draugas.org

ATGAILOS DVASIA

**KUN. VIKTORAS
RIMSELIS, MIC**

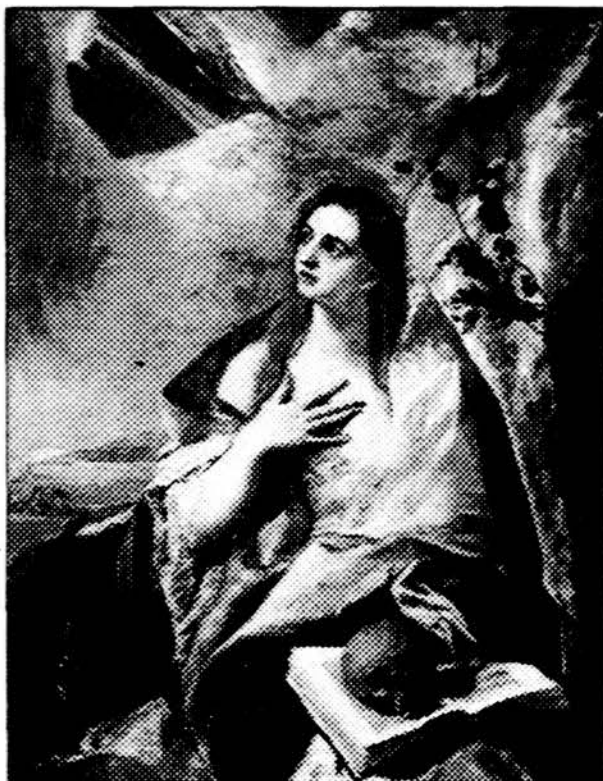
Gavėnios metas katalikų bažnyčiose prasideda pelenų barstyimu ant galvos. Barstydamas pelenus, kunigas sako: „Atmink, žmogau, kad dulkė esi ir į dulkę pavirsi“. Pelenai mums primena daiktų keitimąsi ir jų išnykimą. Pirmųjų amžių krikščionys barstydavosi galvą pelenais ženklu atgailos, reiškiančios vidinį dvasios pasikeitimą. Kristus sako: „Jei atgailos nedarysite, visi pražūsite“. Pelenų dienos nuotaika sako, kad su gavėnia atėjo mums atgailos metas. Bažnyčia reikalauja iš tikinčiųjų gavėnios laiku pasninko ir kitų susivaržymų, kurie neina drauge su triukšmingu žmogaus gyvenimu. Ji nori žmogaus mintį nukreipti nuo laikinųjų vertybių į amžinąsias. Dažnas betgi neatspėja Bažnyčios minties, kai, pvz., susilaiko skirtomis dienomis nuo mėsos valgymo. Žinia, galima lėbauti ir be mėsos.

Be klusnumo nėra nė atgailos dvasios. Bet ir be laisvo trūkumų pajautimo, kokį prigimtis išgyvena, taip pat nėra atgailos, kuri siekia vis laisvesnio atsipalaidavimo nuo regimojo pasaulio, kad galėtų sueiti į glaudesnę vienybę su savo Kūrėju.

Žmogaus prigimtis yra sukurta veikimui. Ji veikia, turėdama aukštus tikslus, ji siekia gėrio. Kai žmogus gyvena ieškodamas laimės, jis siekia

viso gėrio ir visos laimės šaltinio — Dievo. Didmiesčių gatvėse retai pamatysi žmogų, kuris neskubėtų. Ypač ryte ir pavakariop, kai darbas prasideda ir baigiasi, didžiosios gatvės pilnos žmonių. Jų veidai rodo susirūpinimą, nerimą. Regis, visi turi daug reikalų, visi kažkur skuba. Ir kas mus taip skubina? Daug yra žemiškųjų motyvų, kurie stumia mus veikti. Daugiausia jie visi yra geri. Bet dėl nuodėmės palietos prigimties jie neša su savimi blogio šėšėlį. Išskirtinis rūpestis savąja buitimi ir savuoju likimu gadina viso gyvenimo darbą. Garbės, turtų ir juslinio džiaugsmo troškimas yra persunkęs visą mūsų gyvenimą. Apaštalas Jonas sako, kad „visa, kas yra pasaulyje, yra kūno pagėidimas, akių pageidimas ir gyvenimo puikybė“ (1 Jon. 2,16). Šis, pagal šv. Joną, pasaulio dvasios apibūdinimas yra vaizdinga, nuo Dievo atkritusios žmogiškosios prigimties ir jos veikimo, charakteristika.

Kūnas iš savo pusės stumia į veikimą, kad veržliųjų jusių polinkius skubiai patenkintume. Todėl kūno pageidimas, kaip sako šv. Jonas, tampa gyvenimo rūpesčiu. Kyla klausimas, ar Bažnyčia, sekdamas Kristaus raginimu daryti atgailą, įsakydama bei patardama pasninkus ir apsimaršinimus, priešingus juslinių polinkių įsibėgėjimui pasitenkinti ir džiaugtis teikiomomis šio pasaulio įvairiomis galimybėmis, nedaro pačiai prigim-

„Marija Magdalena atgailauja“, El Greco (1576–78), aliejus.

čiai skriaudos ir nestabdo žmogiškojo kūringumo? Kūno reikalavimo suvaržymas nėra kūnui sunaikinti, bet tik jo visų polinkių su dvasios reikalavimais suderinti. Žmogiškoje prigimtyje, kur jungiasi į aukščiausią vienybę dvasia ir medžiaga, iš sielos ateina kūnui gyvybė ir buvimas. Kūryba išplaukia ne iš medžiagos, bet iš veikliosios dvasios. O kūrybos pagrindas ir tikslas yra atsiremti ir nueiti pas viso buvimo bei veikimo Kūrėją. Kas tokiai paskirčiai priešinga, reikia sutramdyti.

Krikščioniškoji pasaulėžiūra nie-

kad nesmerkė turtų ir asmeninių teisių, bet visada buvo priešinga iš to išaugančiai vergiškumo dvasiai. Žmogus negali tapti praeinamųjų vertybių vergu. Žmogus yra visos kūrinijos didžiausioji vertybė. Godumas nuvertina žmogiškąją asmenybę. Godžiam turtuoliui nepakaks, nors ir viso pasaulio gėrybės pereitų jo nuosavybėn. Panašiai vyksta ir su garbės troškimu, ką šv. Jonas vadina gyvenimo puikyste. Niekas nenori būti žemesniu už kitą. Pirmenybės ir valdžios siekimas yra labai ryškus visame mūsų gyvenime. Nesutikimai daugiausia kyla iš to, kad žmonėms pritrūksta garbės. Bendruomenių ir organizacijų veikimas pradeda irti, kai jų nariai visu uolumu pradeda siekti savosios valios nuosprendžių įvykdymo, neatsižvelgdami į bendrą gerį, prie kurio turi visi prisitaikyti.

Katalikų Bažnyčia, kviesdama tikinčiuosius atgailai, reikalauja iš jų gyvenimo pakeitimo pagal tikrąją vertybių būklę. Pelenų diena, gavėnios mintimi, primena, kad mūsų juslinis gyvenimas su visomis jo intrigomis yra tik dulkės sužibėjimas saulės šviesoje, praeinanti šios žemės garbė. Visi jos turtai — tai tik smulkūs gyvenimo pelenai. Gyvulinis žmogus yra lyg dulkė. Jis greitai iširs ir į dulkes subyrės. O dvasinis žmogus pasilieka amžinai. Atgaila yra tam, kad dvasinis žmogus nepražūtų.

Tų pačių metų (1993 m.) rugsėjo mėnesį JAV LB Tarybos Visuomeninių reikalų komisija pasiūlė tarybai, ir taryba priėmė nutarimą steigti Lietuvos Respublikos Seimo bei užsienio lietuvių Amerikoje (JAV ir Kanadoje) komisiją. Paruošti tokios komisijos veiklos taisyklių projektą buvo pavesta Krašto valdybos Visuomeninių reikalų tarybai. Po to Gečys, kartu su JAV Krašto valdybos pirmininku Vyta Maciūnu ir vykdomąja vicepirmininke Regina Narušiene, lankėsi Lietuvoje ir ten susitiko su Seime buvusių partijų atstovais.

Apie tai kitos lietuvių organizacijos nebuvo informuotos. Dar prieš sudarant komisiją visuomenėje pradėjo skliti gandai ir priekaištai, kad nuo jos yra kažkas slepiama. Buvo išreikšta net ir nuomonė, kad toks ar panašus nutarimas gali nesusiderinti su JAV LB, kaip Illinois valstijoje inkorporuotos pelno nesiekiančios korporacijos, nuostatais bei Illinois valstijos, JAV federalinės valdžios ar IRS taisyklėmis. Į tai, atrodo, tinkamo dėmesio nebuvo atkreipta.

Tokios komisijos idėja nebuvo kaip iš dangaus iškritusi. Pirmas žingsnis suvesti Lietuvos žmones su išeivija buvo žengtas jau 1932 m. vasario 7 d., kai Kaune buvo įkurta Draugija užsienio lietuviams remti (DULR). Jos tikslas buvo materialiai ir moraliai remti užsienyje gyvenančius lietuvius, rūpintis jų tautine kultūra ir lietuvišku švietimu. Šiandien šitokią tikslą gal apibūdintume kaip „lietuviybės išlaikymą“ užsienyje. DULR iškėlė idėją sukurti pasaulio lietuvių organizaciją dirbti lietuvišką darbą. Tokia nepartinė organizacija ir buvo sukurta 1935 m. rugpjūtį Kaune, pavadinta „Pasaulio lietuvių sąjunga“, kurią galima laikyti dabartinės PLB pirmtake.

Dabar daug kam gali kilti klausimas, kodėl didelė dalis išeivijos, su ja kartu ir PLB valdyba, nerodė didelio noro dalyvauti tokios ar panašios komisijos sudaryme 1993 m.?

Lietuvių išeivių visuomenė kaip tik tuo kritišku komisijos steigimo metu buvo sukrėsta netikėtais įvykiais Lietuvoje. 1992 m. liepos 4 d. buvo pašalintas ministras pirmininkas Gediminas Vagnorius (Tėvynės sąjunga), 1992 m. spalio 29 d. visai neseniai nepriklausomybę atgavę Lietuvos piliečiai Seimo rinkimuose didele persvara suteikė pergalę buvusiam Lietuvos Komunistų partijos sekretoriui Algirdui Brazauskui ir jo kolegoms komunistams, pasivadinusiems Lietuvos Demokratine darbo partija (LDDP), kurios dauguma narių buvo

JAV LB KRAŠTO LB, DABAR GAL JAU PLB?

ALEKSAS VITKUS

Nr. 2

buvę LKP nariais. Jau vien žodis „Darbo“ išeiviams priminė staiga iš kažkur per vieną naktį 1940 m. atsiradusią „Lietuvos Darbo sąjungą“, kuri, kaip vienintelė partija, dalyvavo Liaudies Seimo rinkimuose, kurie liepos 21 d. posėdyje nutarė prašyti Aukščiausiosios SSRS Tarybos priimti Lietuvą į SSRS sudėtį kaip sąjunginę tarybinę respubliką. Lietuvos nepriklausomybę taip palaidojus, tuojau dingio ir ta „Darbo“ partija, ir viską perėmė komunistai.

Naujam Seimui susirinkus lapkričio mėnesį Njo pirmininku išrenkamas tas pats Brazauskas, taip pašalinant Vytautą Landsbergį. Bronislavas Lubys tampa ministru pirmininku. Santykiai tarp išeivijos ir Lietuvos dar labiau atšalo, kai 1993 m. vasario 14 d. rinkimuose Lietuvos prezidentu išrinktas Brazauskas, nurungęs išeivijos remiamą Stasį Lozoraitį. Po rinkimų Lozoraitis buvo be jokių diplomatiškų ceremonijų atšauktas iš ambasadoriaus pareigų Vašingtone, į tą vietą paskiriamas „komunistų“ Alfonsas Eidintas.

Daug išeivijos žmonių neteko žado dėl tokių įvykių Lietuvoje. Ar Lietuvą vėl valdys komunistai? Kaip į tai reaguoti? Vieni siūlė boikotuoti naujojo prezidento viešnagę Amerikoje, kiti manė, kad reikėtų sustabdyti pagalbą Lietuvai, ir ne vienas išeivis žiūrėjo į LDDP valdomą Lietuvą kaip į sovietų respubliką. Ar reikia stebėtis, kad nei PLB valdyba, nei jos kontaktotos kitų kraštų lietuvių Bendruomenės, nei Kanados lietuviai, nei kitos lietuvių organizacijos tokios LR Seimo ir išeivijos komisijos sudarymui, bent tuo kritišku metu, jokio ypatingo entuziazmo neparodė?

Todėl galima suprasti, kad lietuviškoje politikoje ilgiau dirbęs ir todėl gal atsargesnis PLB valdybos pirmininkas Bronius Nainys neskubėjo, ir savo apsisprendimą dėsė, gal laukdamas valdžios pasikeitimo Lietuvoje. JAV LB vadovai, jausdami, kad būdami Amerikos piliečiais, Lietuvai jie gal bus reikalingesni negu Lietuva jiems, tokio skru-

pulo neparodė.

Gal geriausiai tas, prieš daugiau kaip dešimt metų vyraujančias, nuotakas apibūdino Zenonas V. Rekašius „Akiračių“ 1995 m. liepos numeryje, ten klausdamas: „Kas gali nesuprasti labai lengvai permatomų JAV LB planų pasiglemžti iš PLB jos jau gan sėkmingai ryšių su Lietuva puoselėjama iniciatyvą“.

Tuomet visiems prieš akis stovėjo Lietuvos noras įsijungti į NATO ir Europos Sąjungą, kur JAV, pirmuoju smuiku grojusios pasaulio politikoje, ekonomikoje, moksle ir bent kai kuriose kultūros srityse, galėjo tarti labai svarų žodį, o jį paveikti tikėjosi JAV LB, ir taip nusipelninti Lietuvos dėkingumo. Kai kurie cinikai tame dėl komisijos sudarymo nuomonių skirtume tarp PLB ir JAV LB įžiūrėjo ir dar vieną „karo lauką“ tarp tų dviejų organizacijų vadovybių, kurios jau kuris laikas nesutarė ir keliose kitose srityse.

Viena jų buvo jau kelerius metus besitęsiantys nesutarimai tarp PLB ir JAV LB valdybų dėl jų veiklai reikalingų lėšų. JAV LB Krašto valdybos pirmininkas Vyta Maciūnas, o vėliau ir Regina Narušienė, kategoriškai atsisakė paklusti PLB VI seimo (1983 m.) ir net jų pačių XIII JAV LB Tarybos nutarimams skirti PLB valdybai nustatytą 30 proc. Vasario 16 minėjimuose surinktų aukų. Reikalas po ilgų ginčų priėjo iki JAV LB Tarybos prezidiumo, o vėliau net iki JAV LB Garbės teismo (pirm. dr. A. Razma), kuris pripažino, kad „JAV LB Krašto valdyba turi vykdyti šį nutarimą ir atsiskaityti su PLB valdyba“. Deja, ir tas sprendimas JAV LB valdybos buvo ignoruotas. Susidarius tokiai nemaloniai ir visiems įkyrėjusiai padėčiai, PLB valdyba IX PLB seime pasiūlė, nors ir labai nenorom, tą 1983 metų Seimo nutarimą panaikinti.

Beveik tuo pačiu metu, kai JAV LB iškėlė LR Seimo ir išeivijos atstovų komisijos mintį, PLB valdybos pirm. B. Nainys, siekdamas prasmingai paminėti deimantinę nepriklausomos Lietuvos atkūrimo sukaktį (1918–1993 m.), paskelbė projektą ateities kartoms įamžinti Lietuvos okupacijos ir kančių istoriją, išleidžiant apie tai 16-17 tomų knygų seriją, žadant jas išleisti per ateinančius ketverius metus.

Pirmasis tomas nebuvo tremtinių atsiminimai ar liudijimai, bet tik iš Maskvos archyvų ištrauktų, labai slapta laikomų dokumentų rinkinys. Jis pasirodė 1994 m. kovo mėnesį, ir tuojau sulaukė nežaboto pasipiktinimo.

Bus daugiau.

Siūlo bausti už stalinistinių nusikaltimų neigimą

Vilnius, vasario 20 d. (BNS) — Lietuva drauge su kitomis bendramintėmis ES valstybėmis sieks įteisinti bausmes už totalitarinių režimų, taip pat ir stalinistinio, nusikaltimų neigimą.

Tai antradienį sakė Lietuvos teisingumo ministras Petras Baguška. Pasak jo, Lietuva remia ir palaiko Estijos siūlymą kriminalizuoti stalinistinių režimų nusikaltimų neigimą, bet drauge siūlo kalbėti plačiau — apie visus totalitarinius režimus.

„Esu įsitikinęs, kad genocido, karo nusikaltimai ir nusikaltimai žmoniškumui, nepriklausomai nuo to, kada ir kur jie buvo įvykdyti, privalo būti vertinami vienodai“, — kalbėjo ministras.

Sprendimas dėl siūlymo kriminalizuoti totalitarinių režimų nusikaltimus bus priimtas balandžio mėnesį vykstančioje Europos Vadovų Taryboje.

Bolševikų okupacijos laikotarpiu iš Lietuvos ištremta, nužudyta ar savanoriškai emigravo šimtai tūkstančių žmonių. Įskaitant ir dėl to negimusius kūdikius, vertinama, kad Lietuva dėl stalinistinės okupacijos neteko iki milijono gyventojų.

Pusę šimtmečio trukusios sovietų okupacijos žalą Lietuvai įvertino 80-čia milijardų litų.

Trejus metus per Antrąjį pasaulinį karą trukusi nacių okupacija beveik visiškai sunaikino iki tol gausią Lietuvos žydų bendruomenę.

Gyventojai jaučiasi nesaugūs

Vilnius, vasario 20 d. (BNS) — Nors nusikaltimų Lietuvoje nedaugėja, nesaugumo jausmas apima vis daugiau žmonių.

Tai teigia Teisės instituto ekspertai, antradienį Teisingumo ministerijoje pristatę 2005-2006 metais Lietuvoje atlikto tarptautinio nusikaltimų aukų tyrimo rezultatus.

Daugiau nei pusė — 62,9 proc. — gyventojų jaučiasi nesaugūs savo gyvenamojoje vietoje tamsiu paros metu. Taip pat nemaža dalis žmonių jaučia baimę tapti nusikaltimo auka. Apie 40 proc. lietuvių nuolat baiminasi, kad kažkas artimiausiu metu įsilauš į jų namus.

Tyrimas parodė, kad lietuviai labiausiai kenčia nuo vagių, vagiančių jų daiktus iš automobilių.

Šiuo nusikaltimu Lietuva išsiskiria iš kitų ES valstybių.

Tačiau lietuviai nelinkę pranešti pareigūnams apie iš mašinos pavogtus daiktus, nes tokias vagystes laiko menkavertėmis ir tiriant tokį nusikaltimą policijos darbu būna patenkinti tik 26 proc. nukentėjusiųjų. Tuo tarpu kitų ES šalių gyventojai aktyviau kreipiasi į pareigūnus dėl apvogtos mašinos.

Tuo tarpu automobilių vagystės lietuviams labiau skaudina ir jie dažnai kreipiasi į pareigūnus, kad kieme neberado savo automobilio. Apie tai policijai praneša net 85 proc. gyventojų.

Apie 53 proc. žmonių policijai praneša, kai būna apvogtas jų butas ar namas.

Tai pat nemažai Lietuvos žmonių nukentėję nuo kišeninių ir būna apvogti gyvenamajame vietoje. Potencialios vagių aukos — studijuojantis jaunimas, bedarbiai ir daugiabučių gyventojai.

Tai pažeidžiamiausias sluoksnis, nors šios grupės žmonės deklaruoja esą saugūs ir galbūt todėl mažiausiai rūpinasi savo apsauga.

Tapti nusikaltėlių auka didžiausia tikimybė yra Vilniuje. Čia registruojama daugiausiai nusikaltimų. Pasak Teisės instituto atstovų, tai yra normalu, kadangi tai yra sostinė, joje gyvena daugiausia žmonių.

Pagal gyventojų apklausas, daroma išvada, kad nusikaltimų tiek visoje Lietuvoje, tiek Vilniuje nedaugėja.

Policijos pareigūnai paprastai pateikia užregistruotų nusikaltimų statistiką, tuo tarpu Teisės instituto atstovai analizavo, kiek realiai žmonių nukentėję nuo nusikaltėlių, nes į pareigūnus kreipiasi ne visi nukentėjusieji.

46,4 proc. gyventojų, t.y. beveik pusė arba apie 1,5 mln., per apklausą pripažino, kad per pastaruosius 5 metus buvo nukentėję nuo nusikaltėlių. Tuo tarpu policijos pareigūnai per metus yra užregistravę apie 100,000 nusikaltimų.

SPORTAS

* Vengrijos sostinėje vykusiame šiuolaikinės penkiakovės varžybose uždaroje patalpoje („UniCredit Bank Kupa“) puikiai pasirodė Lietuvos atstovai. Vyrų varžybų nugalėtoju tapo Andrejus Zadneprovskis (5,812 tšk.), aplenkęs komandos draugą Edviną Krungolcą (5,688 tšk.) bei trečiojoje pozicijoje likusį lenką Bartoszą Majewskį (5,656 tšk.). Moterų varžybų nugalėtoja su 5,648 taškais tapo Diana Rimšaitė. Antrąją vietą tarp moterų užėmė tiek pat taškų surinkusi italė Claudia Corsini, o trečia liko vengrė Zsuzsanna Voroš (5,488 taškai).

* Pirmą pergale antroje turnyro treniruotė stovykloje Ukrainoje rungtynėse iškovojo Lietuvos futbolo federacijos (LFF) taurės savininkė Marijampolės „Sūduvos“ komanda, antradienį 3:1 įveikusi Lugansko „Zaria“ (Ukraina) futbolininkus. Pasak marijampo-

liečių klubo svetainės internete, įvarčius nugalėtojams pelnė Darius Maciulevičius, Andrius Urbšys bei Tomas Mikuckis (iš 11 m baudinio).

* VIII-ajame Europos jaunimo festivalyje Ispanijoje antradienį abi Lietuvos atstovės buvo tarp pralaimėtojų. 5 km distancijoje klasikinio stiliaus Aliona Sosunova buvo 67-a (21 min. 57,7 sek.), o Jevgenija Kolga (22:42,8) tarp 78 finišavusių (startavo 79) liko 69-a.

* Vilniuje vykstančiame 2007 metų Lietuvos moterų šachmatų čempionate po šešių ratų pirmąją po 5 taškų turinčios nugalėtojos titulą ginanti šiaulietė Deimantė Daulytė ir klaipėdietė Viktorija Beinoraitė. Tašku nuo pirmąją įveikusių keturių šachmatininkių — vilnietės Reda Prišmontaitė, Simona Limontaitė ir Živilė Šarakauskienė bei Kristina Apanavičiūtė iš Kauno rajono.

Žemiau skurdo ribos — 21 proc. Lietuvos žmonių

Lietuvos ir Lenkijos gyventojai — skurdžiausi Europos Sąjungoje.

Eltos nuotr.

Vilnius, vasario 20 d. (BNS) — Vienas iš šešių europiečių gyvena žemiau savo šalies skurdo ribos, o Lietuvoje šis rodiklis siekia net 21 proc. ir yra bene didžiausias Europos Sąjungoje (ES), rodo naujoji Europos Komisijos (EK) socialinės atskirties tyrimo ataskaita.

2004 metais atlikto tyrimo duomenimis, žemiau skurdo ribos, kuri apibrėžiama kaip 60 proc. vidutinių atitinkamos šalies pajamų, gyvena 16 proc. ES piliečių. Skurdžiai gyvenančiųjų dalis svyruoja nuo 9-10 proc. Švedijoje ir Čekijoje iki 21 proc. Lietuvoje ir Lenkijoje, rašo Briuselio leidinys „The EU Observer“.

Didesnis skurdo pavojus gresia vaikams visose ES šalyse, išskyrus Skandinavijos šalis, Graikiją ir Kiprą.

Be to, tyrimo eigoje nustatyti didžiuliai gyvenimo trukmės atskirose valstybėse narėse ir išlaidų sveikatos apsaugai skirtumai. Estijoje sveikatos apsaugai skiriami tik 5,5 proc. bendrojo vidaus produkto (BVP), o Vokietijoje — 10,9 procento.

Vidutinė vyrų gyvenimo trukmė svyruoja nuo 65,4 metų Lietuvoje iki 78,4 metų Švedijoje. Tarp moterų mažiausia gyvenimo trukmė — 75,4 metų — yra Rumunijoje, o didžiausia — 83,9 metų — Ispanijoje.

Komentuodamas šiuos duomenis, socialinių reikalų komisaras Vladimiras Spidla pareiškė, kad reformos, kurių tikslas — užtikrinti didesnę finansinę ir socialinę nacionalinių sistemų tvarumą „suteikia vilčių“, tačiau „ateityje laukia iššūkiai“.

Elektronikos pramonė — nurašyta?

Vilnius, vasario 20 d. (ELTA) — Lietuvos puošmena ilgą laiką laikyta Lietuvos elektronikos pramonė — šiandien iš esmės nurašyta. Bankrutavus „Ekrani“, kuris paskui save nusitempė ir kitą elektronikos pramonės milžiną — „Vilniaus Vingį“, likusieji smulkesni gamintojai negalės pasiekti prieš kelerius metus patirtos šlovės, rašo „Verslo žinios“.

Šiuo metu visą elektronikos šaką kol kas dar gelbsti lankstesnės ir besiformuojančios Lietuvos oligarchų akiratin nepakliuvusios bendrovės. Tad nors nėra nesumontuoti „Ekrano“ įrenginiai greičiausiai kelias į metalo laužą, visos elektronikos pramonės dar neverta užkasinti.

Lietuvos pramonės pasididžiavimu laikytos bendrovės „Ekranas“ ir „Vilniaus Vingis“ galutinai nyksta iš ekonominio Lietuvos žemėlapiu tiek dėl jų vadovų netoliaregiškumo, tiek dėl valdžios abejingo požiūrio į šią pramonę, tiek dėl to, kad nebuvo bendro intereso ją išlaikyti.

Nors buvęs „Ekrano“ vadovas Eimutis Žvybas ir buvęs „Vilniaus Vingio“ generalinis direktorius Vaclovas Šleinita tikina, jog jie stengėsi įmones išsaugoti, tačiau pastangos nuėjo pernė ir dėl neteisingos pastangų krypties, ir dėl objektyvių pasaulio elektronikos pramonės rinkos pokyčių.

„Ekrano“ pripirktų brangių linijų, tarp kurių yra ir nesumontuotų, šiuo metu negali parduoti nė bankroto administratorius, nes įrengimai yra labai specifiniai, daugumos jų nėra kur pritaikyti Lietuvoje. Iš maždaug 500 mln. litų vertinamo „Ekrano“ turto įrengimai sudaro ne vieną

šimtą milijonų litų. Kol kas nepavyko parduoti nieko, o bendrovė kaupia lėšas, kad sumokėtų nors kiek iš 300 mln. litų skolų.

„Mums reikėjo itin didelių pinigų investuoti į skystųjų kristalų technologijas, o mes tiek pinigų negalėjome turėti. Antra, į šį Lietuvos

Pramonės pasididžiavimu laikytos bendrovės „Ekranas“ ir „Vilniaus Vingis“ nyksta iš ekonominio žemėlapiu.

sektorių užsienio kapitalas neateina, nes mes neteikiame prioriteto investuotojams, palyginti su kitomis valstybėmis, ir trečia, mes neturime netgi ir mokslo, kuriuo galėtume sudominti investuotoją“, — bankroto priežastis aiškina E. Žvybas.

Pagrindinė „Vilniaus Vingio“ produkcija — kreipiamosios sistemos kineskopams taip pat tampa rinkos atgyvena. Bendrovės valdybos pirmininkas ir elektronikos įmonė įsigijusios investicinės bendrovės „Hermis Capital“ valdybos pirmininkas Nerijus Dagilis patikino, kad su tokia produkcija „Vilniaus Vingis“ tikrai neišliks tarp elektronikos pramonės įmonių. Vis dėlto kaip keisis asortimentas, dar nenuspręsta, ir panašu — nebus sprendžiama.

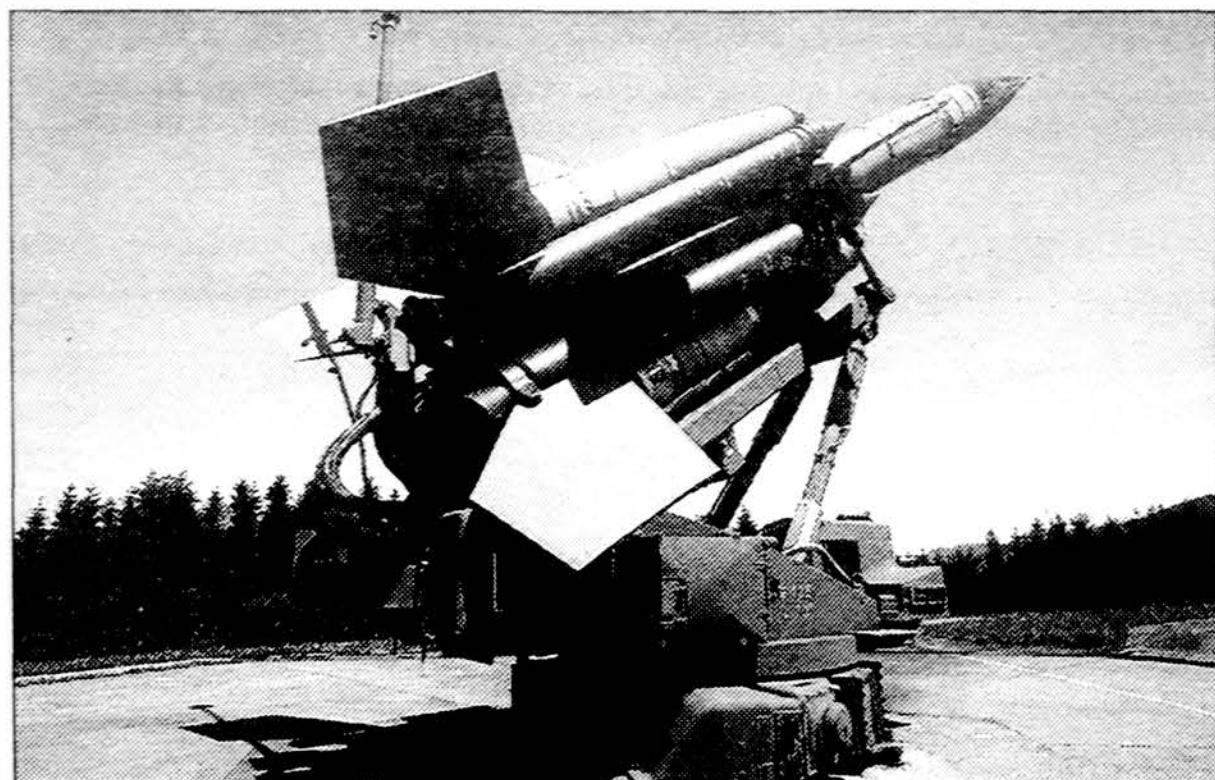
„Verslo žinių“ duomenimis, neišliks nei šio padalinio, nei paties „Vilniaus Vingio“.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS žinių agentūrų pranešimais)

Jungtinės Valstijos rengia planą smogti smūgi iš oro Iranui

Raketų paleidimo pabūklas.

Londonas, vasario 20 d. („Interfax“/BNS) — Jungtinės Valstijos rengia planą smogti smūgi iš oro Iranui, daugiausia atominiams objektams ir karinei infrastruktūrai, jeigu nepavyks susipriešinti dėl Irano branduolinės programos sureguliuoti diplomatiniais svertais, antradienį praneša BBC.

Remdamasi diplomatiniais šaltiniais Britanijos televizijos ir radijo korporacija nurodo, kad JAV ginkluotųjų pajėgų centrinė vadovybė, kurios būstinė yra Floridos valstijoje, jau numatė taikinius Irane.

Jeigu bus duotas atitinkamas įsakymas, pažymi britų visuomeninis transliuotojas, JAV neapsiribos paprastais bombų smūgiais žinioms ir galimiesiems branduoliniams objektams, jos eis kur kas toliau.

Taikiniais taps Irano karinės oro bazės ir karinės jūrų bazės, priešlėktuvinės gynybos objektai, raketų paleidimo įrenginiai ir vadovavimo centrai. Sraše taip pat yra Irano sodrinimo įmonė Natance, atominiai objektai Isfahane, Arake ir Bušehre, ti-

kina šaltiniai.

BBC korespondentas pažymėjo, jog tokių atakų dingstis gali būti žinių, kad Iranas kuria branduolinį ginklą, patvirtinimas.

Dar viena priežastis gali būti gretimame Irake išpuolis prieš JAV kariškius, per kurį bus patirta didelių nuostolių ir paaiškės, kad jį rėmė proiraniškos pajėgos.

Pirmieji labiau konkretūs pranešimai apie JAV ketinimus pradėti kampaniją prieš Iraną pasirodė Kuveito žiniasklaidos priemonėse 2007 metų sausį.

Kaip tada pranešė šaltiniai Pentagono, JAV ketina surengti karinę operaciją, naudodama aviaciją ir laivyną, ir sunaikinti Irano branduolinius bei naftos objektus. Buvo nurodomi ir apytikriai karo pradžios terminai — artimiausi mėnesiai, iki 2007 metų balandžio.

Sklandant šiems gandams Tarpautinės atominės energijos agentūros (TATENA) vadovas Mohamedas ElBaradei įspėjo, kad Irano užpuolimas turės katastrofinių padarinių.

Rio karnavalas padeda užmiršti vargus

Rio de Janeiro, vasario 20 d. (Alfa.lt) — Stručių plunksnos ir auksinis brokatas ar prisiuvami blizgučiai ir tiara? Kiekvienas karnavalas pateikia pačių įvairiausių aprangos sprendimų milijonams brazilų. Tačiau pastaruoju metu naujas mados aksesuaras prasimušė į Rio de Janeiro gatves — tai juodi rankovių raiščiai, rašo „The Economist“.

Juos dėvi prabangios cukrainės padavėjai. Taip pat ir visi linksmintojai dešimtyse vakarėlių, vykstančių iki karnavalo pradžios. Vienas menininkas čia atliko savo vaidmenį nupiešdamas taikos ženklą ant vienos karnavalo „žvaigždutės“.

Atrodo, visokie taikos simboliai netinka šaliai, kuri didžiuojasi didingiausiu pasaulio karnvalu. Tačiau smurto proveržiai Brazilijoje sugebėjo apkartinti daugelio parodo dalyvių nuotaikas. Niekas šio renginio neatšauks, bet praėjusį penktadienį prasidėjęs šventinis šurmulyš daugeliui vietinių nebus itin džiugus.

Rio de Janeiro yra matęs geresnių laikų. Čia ypač padaugėjo nusikaltimų. Dabar 100,000 gyventojų

oficialiai tenka 42 žmogžudystės, tačiau nepriklausomi analitikai teigia, kad šis skaičius siekia 50. Šiandien tai viena pavojingiausių vietų gyventi pasaulyje.

Dažnai vyksta susišaudymai tarp policijos ir gaujų atstovų. Neseniai susiformavo ir trečioji jėga — ginkluoti kovotojai, kuriems vadovauja buvę teisėsaugininkai ir jų samdiniai. Išties mikrorajonai tampa kovos lauku. Šie gaujų karai nusineša vis daugiau gyventojų gyvybių.

Kai kurie karnavalo lankytojai galbūt į tai atkreips dėmesį, galbūt kai kurios išradingos sambos mokyklos subtiliai sugebės per parodą subtiliai pademonstruoti Rio de Janeiro problemas, bet pasižymėti liūdesiu šįmetinis renginys tikrai negali.

Tradicinis karnavalas — ne metas ašaroms. Tai džiugėsio ir gero verslo metas. Vienos sambos mokyklos pasirodymui paruošti prireikia ištisų metų ir apie 3 mln. dolerių. Pats paradas trunka tik 90 minučių.

Televizijos, alkoholinių gėrimų gamintojos ir net bankai sugeba pasipelninti iš Rio spindesio.

EUROPA

BRIUSELIS

Rusijos grasinimai nukreipti balistines raketas į vietas Lenkijoje ir Čekijoje, kur bus dislokuoti JAV priešraketinės gynybos sistemos elementai, „yra netinkami“, sakė NATO atstovas. Anksčiau pirmadienį Rusijos strateginės paskirties raketinės kariuomenės vadas generolas Nikolajus Solovcovas grasino imtis griežto atsako, jei Jungtinės Valstijos tęs savo planą Lenkijoje ir Čekijoje įkurdinti priešraketinės gynybos sistemos elementus. „Tokia kraštutinė kalba yra netinkama“, — sakė NATO vadovo Jaap de Hoop Scheffer atstovas James Appathurai.

FRANKFURTAS

Italijos mados dizaineris Giorgio Armani antradienį interviu laikraščiu teigė, esąs pasirošęs parduoti savo mados imperiją. Prancūzijos grupė „L'Oreal“, kuri jau bendradarbiauja su G. Armani parfumerijos ir kosmetikos priemonių gamyboje, ne kartą buvo įvardyta kaip galima pirkėja. „L'Oreal“ yra potenciali pirkėja, tačiau, jei kas nors kitas pasiūlys didesnę kainą, mes pasiūlymą svarstysime“, — teigė 72 metų amžiaus vaikų neturintis dizaineris. Ekspertų skaičiavimais, „Armani“ mados imperija yra verta 5 mlrd. eurų (6,6 mlrd. JAV dolerių).

HELSINKIS

Suomijos įlankoje antradienio naktį nelaimė ištiko dar vieną tanklaivį, pranešė šalies naujienų agentūra STT. Pasak jos, per šį įvykį žmonės nenukentėjo, jūra nebuvo užteršta. Naujausiais duomenimis, antradienio naktį netoli Rusijai priklausančios Goglando salos bendrovės „Neste Oil“ tanklaivis „Sten Nordic“ atsitrenkė į priešais plaukiantį prekybinį laivą. Tanklaivis dvigubais šonais gabeno iš viso 11,000 tonų naftos produktų.

VARŠUVA

Lenkijoje veikia 2,644 nusikaltėliai, susibūrę į 264 organizuotas

grupes, kurios verčiasi narkotikų, cigarečių kontrabanda, prekiauja degalais, iš valstybės išpeša PVM ir netgi ES dotacijas, nurodoma Lenkijos centrinio sekimo biuro pranešime, kurį paskelbė savaitraštis „Wprost“. Pasak šio dokumento, greta organizuotų Lenkijos nusikaltėlių grupių veikia 28 tarptautinės gaujos, taip pat — viena gerai įslaptinta rusakalbių gauja. Tai mažiau nei prieš keletus metus, tačiau dabartiniai nusikaltėliai yra geriau organizuoti, vengia viešumo ir atvirų susidorojimų su priešais, slepia savo turtą.

KOPENHAGA

Danas, kuris yra kaltinamas dėl lytinių santykių su 10 metų dukra ir sąvadavimo — jos pardavinėjimo daugybei kitų vyrų, antradienį stojo prieš teisumą. Ši incesto ir pedofilijos byla, kuri sukrėtė visą šalį, žiniasklaidoje aptarinėjama nuo pat kaltinamojo arešto 2005 metų rugpjūtį. 47 metų kaltinamasis, kuris priklauso satanizmui išpažįstančiam kultui, gruodį policijai papasakojo, kad nuo 2005 metų vasario iki tų pačių metų rugpjūčio ne kartą turėjo lytinių santykių su savo dukra, kuriai tada buvo 10-11 metų.

ARTIMIEJI RYTAI

TEHRAN

Irano prezidentas antradienį sakė, kad jo šalis nori derybų dėl savo branduolinės programos, bet nesutiks su išankstinėmis sąlygomis sustabdyti urano sodrinimą, kaip reikalaujama Jungtinių Tautų (JT) Saugumo Tarybos rezoliucijoje. „Jie sako mums: 'Ateikite ir derėkitės dėl Irano branduolinio klausimo, bet sąlyga yra sustabdyti jūsų veiklą'. Esame saky, kad norime derybų, bet — derybų teisingomis sąlygomis“, — sakė Mahmoud Ahmadinejad.

AFRIKA

MOGADIŠAS

Antradienį prieš auštant keliose Mogadišo dalyse sproguos minosvaidžio sviediniai, žuvo mažiausiai dešimt žmonių. Tai buvo vienas intensyviausių bombardavimų nuo praėjusio mėnesio. Tarp taikinių buvo ant kalno esantis prezidento rūmai, vadinių Somalio vila.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Small Packages

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Air Freight

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

Trucking

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Mažosios Lietuvos lietuvių draugija atšventė 55-ąją „Užgavėnių šiupinį“

DALIA CIDZIKAITĖ

Prisipažinsiu, kad praėjusį šeštadienį, eidama į Mažosios Lietuvos lietuvių draugijos tradicinį „Užgavėnių šiupinį“ Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, slapta tikėjau išgauti savo gyvenime tik du kartus ragauto, tačiau labai patikusio šiupinio receptą. Vilčių teikė ir tas faktas, kad šiuometinis Mažosios Lietuvos draugijos šiupinio balius Čikagoje suorganizuotas jau 55-ąją kartą. Tad kodėl gi nepasidalinus šiupinio receptu su visais čia susirinkusiais — galvoju, klausydama Mažosios Lietuvos draugijos pirmininko Viliaus Trumpjono įžanginės kalbos.

Kita vertus, tokį mano smalsumą kurstė žinojimas, jog šiupinys yra pats senoviškiausias Užgavėnių patiekalas. Rašytiniuose šaltiniuose minima, kad Mažosios Lietuvos lietuvių šiupinį valgė dar praėjusio šimtmečio paskutiniame ketvirtyje. Be to, pats Kristijonas Donelaitis savo „Metuose“ šiupinį yra paminėjęs. Deja, recepto, kaip jį gaminti, neįdėjęs... Tad šiupinio receptą ir šįkart teko „užsirašyti“ paprastuoju būdu: akimis, šaukšto pakabinimu, skana-

„Suktinio“ vadovė S. Strižigauskienė pristato vakaro programą.

vimu...

Tokia linksma gaida pradėjau ne be reikalo, juk Užgavėnės — linksmybių ir juokų krėtimo metas. Mažlietuvių Užgavėnės (apdairiai įtalpinoms tarp gausiai lietuvių švenčiamų ir minimų dviejų Lietuvos nepriklausomybių švenčių) nestigo šypsenų, gardaus juoko ir kojų patrepšėjimo. Kalbant apie patrepšėjimą, toną vakarui uždavė trankioji lietuvių tautinių šokių grupė „Suktinis“ (vad. Salomėja ir Vidmantas Strižigauskienė).

kai), kuri savo programos pabaigoje sušoko ir du mažlietuvių šokius.

Tarp „Suktinio“ pasirodymo ir šiupinio smaguriavimo šventės svečių laukė dar viena maloni staigmena. Mažlietuvių šventėje dalyvavęs LR Čikagoje konsulas Arvydas Daunoravičius už nuopelnus Lietuvai LR valstybės Riterio Kryžiaus ordinu apdovanojo ilgametį Mažosios Lietuvos lietuvių draugijos pirmininką Vilių A. Trumpjoną. Šventės pertraukėlės metu paprašytas daugiau papasakoti apie draugijos veiklą bei paties indėlį draugijoje, V. A. Trumpjonas sakė, jog Mažosios Lietuvos lietuvių draugija rūpinasi lietuviškų

didatų į tokį postą neatsiranda. Tiesa, pašnekovas pasidžiaugė, kad į draugijos valdybos gretas šiais metais įsijungė vienas naujas ir jaunas draugijos narys. Tad, nors ir sunkiai, galbūt draugijai pavyks ateityje atsinaujinti.

Ordino įteikimo iškilmingumas netruko ištripti skambančių lėkščių, šakučių, peilių ir kilnojamų taurių skambėjime. (Vienas iš testų nu-skambėjo ir šmagiai sušokusio „Suktinio“ garbei.) Po vaišių vyko loterija, o vėliau susirinkusius linksmo Algimantas Barniškis.

Tad tokios buvo tos mažlietuvių Užgavėnės. O tiems, kurie tikisi su-

„Suktinio“ šokėjai su vadovu V. Strižigausku (dešinėje).

mokyklų Mažojoje Lietuvoje, atskirų šokių grupių, parodų, koncertų, kelionių, susijusių su Mažąja Lietuva, rėmimu, knygų apie Mažąją Lietuvą leidimu. Atrodo, ne tiek jau ir daug, tačiau, pasak vieno šventėje kalbinto pašnekovo, daugiau, nei Lietuvos valstybė Mažajai Lietuvai padeda. V. Trumpjonas taip pat paminėjo, jog šios draugijos pirmininku jis yra jau 12 metų. Pasak jo, taip yra todėl, kad atėjus laikui rinkti pirmininką, kan-

žinoti šiupinio receptą, parašysiu, jog šiupinui reikia: bulvių, kruopų, žirnių, svogūnų, kiaulės galvos ir kojų. Ir dar. Jokių būdų nepamirškite kiaulės uodegos. Jai šiupinyje skiriama ypatinga reikšmė. Anksčiau sakydavau, kad tas, kuris valgydamas ras kiaulės uodegą, pirmas ir ves... Tad dabar belieka laukti pirmųjų sužadėtuvių paskelbimo iš Mažosios Lietuvos lietuvių draugijos suorganizuoto šiupinio svečių tarpo...

A. Daunoravičius įteikė V. A. Trumpjonui LR valstybės ordiną.

Dalios Cidzikaitės nuotraukos.

PASLAUGOS

SANTECHNIKOS „PLUMBING“ darbai – 24/7 service.

Pigiai, greitai, kokybiškai ir sąžiningai.

Tel. 773-494-9989

STATE FARM INSURANCE AUTOMOBILIO, NAMŲ, SVEIKATOS IR GYVYBĖS DRAUDIMAS

Agentas Frank Zapolis
Off. Mgr. Aukšė S. Kane
Vilma Jarulienė
Virginija Smuikaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654; 773-581-8654

„TITANO VARTAI“
Kelionės po Lietuvą
ir Baltijos šalis
dilka@takas.lt
www.titanovartai.lt

NEKILNOJAMASIS TURTAS

GREIT PARDUODA

First Landmark Realty

Bus. 773-590-0205

Res. 708-425-7160

RIMAS STANKUS

- Čikagoje ar priemiesčiuose
- Greitas ir sąžiningas patarnavimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Tarpininkaujame gaunant paskolą
- Pensininkams nuolaida

STASYS CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūšių, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings“, „soffits“, „decks“, „gutters“, plokšti ir „shingle“ stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

Laiškai, nuomonės, komentarai

D.L.K. VYTAUTO SARKOFAGO MİSLĖ

„Draugo“ kultūriniame priede (Nr. 14), su dideliu įdomumu perskaičiau Violetos Rutkauskienės straipsnį „Vytauto Didžiojo sarkofago paieškant“, nes minimas Donatas Malinauskas buvo mano tėvo, Jono Vileišio, geras draugas ir patriotinių darbų bendražygis. Perskaičius tą straipsnį, lyg ir išsisklaidė praeities rūkas ir aš prisiminiau, kai dar būdama maža, dažnai namuose girdėjau kalbas apie D. Malinausko pastangas surasti Vytauto Didžiojo palaikus, sidabrinį sarkofagą, apie lenkų trukdymus, ir, tikriausiai, apie zakristijono Giros išgyvenimus. Negaliu prisiminti, ar mano tėvas tiems pasakojimams patikėjo, bet, gyvenęs Vilniuje ir patyręs lenkų kunigų šovinizmą, tikriausiai nebuvo nustebejęs jų duobkasių darbais, kad pašventinti

asmenys, ir dar šventoj vietoj, išniekino Lietuvos valdovo palaikus, kuris tiek daug prisidėjo prie krikščionybės įvedimo Lietuvoje.

Vilniaus katedros požemiai daug ką matė ir turi savo paslaptis. Ar po priešų kariuomenės teriojimų, gaisrų, Neries potvynių, remontų, tikrai galime tikėtis, kad mūsų tyrinėtojai suras kelią į tuos istorinius labirintus ir mus nudžiugins žinia, kad mūsų pats žymiausias valdovas, po tiek kovų, pagaliau surado pelytą ramybės ir poilsį sidabriniam sarkofage, kurį D. Malinauskas jam parūpino.

Tai būtų mums didelė dovana, švenčiant Lietuvos 1,000-ties metų minėjimą, ir mes jiems linkime sėkmės.

Rita Vileišytė-Bagdonienė
Southbury, CT

Karaliaučiaus (Kaliningrado) srities V vaikų festivalis „Skambėk, skambėk lietuviška dainele“

Kiek buvo vaikučiams džiaugsmo ir klegesio, susirinkus didžiulėje ir gražioje Tilžės (Sovietsko) popieriaus ir celiuliozės gamyklos kultūros rūmų salėje. O kiek repetacijų, jaudulio, pasirošimo ir laukimo: „Kada važiuosime? Ar greitai?“

Ir štai, daugiau kaip 200 vaikų, išsipuošusių, laimingų, pasirošusių labai gražiai dainuoti, jau Tilžėje (Sovietske). Visur skamba lietuvių kalba, jaudina lietuviški tautiniai rūbai ir lietuviški veidai. Kažkoks smagumas, pakilimas užlieja širdis. Ne juokai, vaikiškos dainelės festivalis! Salė pilna vaikučių, mokytojų, na, ir šiaip žiūrovų, miesto gyventojų. Priekyje sėdi geraširdiškais veidais rimta komisija, kurios sudėtyje yra atvykusios iš tolimo Vilniaus dvi Tautinių mažumų ir išeivijos departamento atstovės, Tilžės (Sovietsko) švietimo skyriaus vedėja Marina Šliapina, kultūros skyriaus vadovė Ana Janauskaitė, Karaliaučiaus (Kaliningrado) srities lietuvių mokytojų asociacijos, Tilžės (Sovietsko) miesto administracijos, Tilžės (Sovietsko) Lietuvos konsulato, Karaliaučiaus (Kaliningrado) srities kultūrinės autonomijos ir švietimo ministerijos atstovai bei svečiai iš Šilutės. Pasutinės pasirošimo minutės. Šen bei ten laksto suplukę šventės vadovai. Ypač daug rūpesčio, nemigo naktų ir darbo įdėjo Algirdas Karmilavičius – projekto koordinatorius, muzikos mokytojas ir Aleksas Bartnikas – lietuvių kalbos mokytojų asociacijos pirmininkas. Salė nutilo, šventė prasidėjo...

Tai penktasis vaikų muzikos festivalis Karaliaučiaus (Kaliningrado) srityje. Net ketverius metus iš eilės šis festivalis vyko Karaliaučiaus (Kaliningrado) mieste, 35 licejuje, o šiemet, 11 lapkričio, buvo nutarta švęsti Tilžėje (Sovietske). Tai teisingas sprendimas. Tilžė (Sovietskas) – pasienio su Lietuva miestas. Čia gyvena daug lietuvių. Čia ir klasės su lietuvių kalbos mokymu, ir fakultatyvai, ir lietuviška grupė darželyje. Prie bažnyčios – sekmadieninė mokykla. Atidarytas Lietuvos Respublikos konsulas, pastatyta lietuvių katalikų bažnyčia, kur kunigas – Andrius Eidintas. 2006 m. rugsėjo 1 d. Tilžės (Sovietsko) 2 mokykloje įkurtos dvi klasės su lietuvių etnokultūros komponentu (28 mokiniai). Gal kada nors turėsime lietuvišką gimnaziją? Viltis nemari, vis tik sulauksime tos dienos, jei Sovietsko lietuvių draugij

jos į šį projektą įdės nemaža pastangų.

Grįžkime prie šventės. Pirmiausia sveikinimai ir linkėjimai vaikučiams. Jų buvo labai daug. Tai ir iš Lietuvos, (Karaliaučiaus) Kaliningrado, (Tilžės) Sovietsko gerbiami svečiai linkėjo sėkmės ir gražiausių dainelių. Algirdas Karmilavičius pats pirmasis dainininkams pažadėjo, kad nė vienas moksleivis neliks neapdovanotas, tuo sumažindamas įtampą ir suteikdamas dainininkams patikėjimą savimi. Taip ir įvyko, šventės pabaigoje visi vaikai patenkinti iškeliavo namo su dovanomis, padėkos raštais. Nebuvo užmiršti ir ansamblių vadovai, kurie po dainų visi garbingai buvo iškviesti į sceną ir, lydimi skambių plojimų, apdovanoti garbės raštais, knygomis, gėlėmis. Labai gražu, kad nepailstantieji mokytojai, dvasios darbininkai, taip gražiai buvo pagerbti. Ir dar. Mokytojai, laikraščio „Naujoji aušra“ redaktoriui ir korespondentei Vandai Vasiliauskienei garbingo jubiliejaus proga už didžiulį darbą, puoselėjant lietuvių Karaliaučiaus (Kaliningrado) srityje, Lietuvos Respublikos Tilžėje (Sovietske) konsulato atstovus Alvydas Vaitkūnas įteikė medali. Vanda stovėjo su rožių puokšte, sutrikusi, laiminga, jaunatviška ir graži. Tegul būna ji visuomet tokia, kukli, darbšti, atsidavusi darbui, gera žmonėms. Ačiū jai.

O ką šventė? Pirmiausia į sceną buvo pakviesti mažyliai iš vaikų darželio „Rodničiok“ („Šaltinėlis“, vad. Regina Kopkova) iš Tilžės (Sovietsko). Kaip gražiai lietuviškai skambėjo dainelės apie žiogą ir miško tankumyną! Žiūrovai daug plojo mažiesiems. Didelių aplođismentų susilaukė ir kiti dainininkai, tai 3 folkloriniai ansambliai: „Nadruvėlė“ (vad. Irena Tiriuba) iš Gumbinės (Gusevo), „Beržynėlis“ (vad. Loreta Makaraitė) iš Gastų (Slavsko), „Šešupė“ (vad. Aldona Strojėva) iš Pilkalnio (Krasnoznameneko). Puikiai dainavo lietuviškų klasių, fakultatyvų ir sekmadieninių mokyklų moksleiviai. Tai – „Šaltinėlis“, Karaliaučiaus (Kaliningrado) 48 vid. mokyklos ansamblis (vad. Rūta Leonova), Karaliaučiaus (Kaliningrado) 35 licejaus „Gintarėlis“ (vad. Algirdas Karmilavičius), „Vyturys“ ir „Žvaigždutė“ Tilžės (Sovietsko) 2 vid. mokyklos (vad. Vita Kovalenko, Nona Chilko) dainininkai. Kokie šaunūs dainininkai 8 vid. mokyklos (vad. Viktorija Nikulina, Irina Poliakova) iš Tilžės (Sovietsko), Ragainės (Nemano) 2 vid. mokyklos (vad. Feliksas Alimas, Loreta Chasijeva, Nadežda Revekina), ansamblis iš Jasnoje (vad. Irena Šapalienė).

Garbė mokytojams už triušą ir meilę vaikams, lietuviškam žodžiui ir dainai.

Dar dainavo solistai, kurių skambūs balseliai ilgai skambėjo ausyse. Šaunūs mokytojai, atradę talentus. Tai solistas V. Kachimov (vad. Algirdas Karmilavičius) iš Karaliaučiaus (Kaliningrado) 4 vid. mokyklos, E. Paukštytė (vad. Lina Žeimytė) Tilžės (Sovietsko) Kristaus Prisikėlimo parapijos sekmadieninės mokyklos, D. Zaicaite ir V. Spesivceva (vad. Ona Druseikaitė-Ruzevičiūtė) iš Įsručio

Akių ligų specialistai

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliskai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD
MAUNAK V. RANA, MD
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių, sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.

Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.illinoispain.com

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
Inkstų, pūslės, prostatos gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

(Černiachovsko) miesto 13 mokyklos – internato. O kiek buvo svečių, dainininkų ir šokėjų! Iš Lietuvos, Lenkijos ir Karaliaučiaus (Kaliningrado)!

Šventė buvo nuostabi, už ką galima ištarti šiltus padėkos žodžius vadovams ir pagrindiniam organizatoriui – Algirdui Karmilavičiui. Tiek vaikučių sukviesti į Tilžę, ir kad visas įvyktų sklandžiai, laiku, be jokių sutrikimų! Visi buvo skaniai pamaitinti, Tilžės (Sovietsko) mokyklų valgyklos paruošė pietus.

Ir svečiams, vaikučių ansambliams iš Klaipėdos, Kauno, Šilutės, Pagėgių, Seinų (Lenkija) reikėjo dar kirsti sieną, išlaikyti pasienio kontrolę, kas yra nepaprasta. Ačiū mokytojams, pasirengusiems pajvairinti Karaliaučiaus krašto šventę, suteikusiems daug gerų emocijų ir prisiminimų.

Gera vaikų festivalio šventės vadovai sugalvojo, kad dainininkus suskirstė į 3 grupes. I kategorija – fakultatyvai, klasės su lietuvių etnokultūros komponentu, lietuviškos sekmadieninės mokyklos, II kategorija – vaikų folkloro ansambliai, III kategorija – solistai. Jie pagal paruošimo lygį skyrėsi vieni nuo kitų, ir vienodai visus įvertinti nebuvo galima. O grupės – padėjo. Taip ir su apdovanojimais. Buvo keletas vertinimų: už profesionalumą, artistišumą, sceninės kultūros lygį, repertuarą, originalumą, dalyvavimą.

Taip komisija ir įvertino. Jau žinome, kad apdovanojimų buvo

daug. Už sceninės kultūros lygį diplomą gavo Tilžės (Sovietsko) 8 mokyklos ansamblis, „Vyturio“ ir „Žvaigždutės“ ansambliai iš Tilžės (Sovietsko) 2 vid. mokyklos, už repertuaro pasirinkimą – 48 vid. mokyklos ansamblis „Šaltinėlis“ iš Karaliaučiaus (Kaliningrado). Be to buvo dar ir nepaprasti apdovanojimai. Ekskursijos į Lietuvą, kurias padovanojo turistinė firma „Jantarnyj veter“ („Gintarinis vėjas“), gavo ansamblis „Nadruvėlė“ iš Gumbinės (Gusevo), V. Kazimovas iš Karaliaučiaus (Kaliningrado), D. Zaicaite, V. Spesivceva iš Įsručio (Černiachovsko), taip pat E. Paukštytė ir 2 vid. mokyklos dainininkai iš Tilžės (Sovietsko). Vaikai išvyks, kai tik bus sutvarkyti dokumentai.

Geru žodžiu reikia paminėti festivalio remėjus: Tautinių mažumų ir išeivijos departamentą, Čikagos Mažosios Lietuvos lietuvių draugiją, lietuvių kultūros autonomiją ir Tilžės (Sovietsko) saldinių fabriką „Naujoji Rūta“, parduotuvę „Flora“, turistinę firmą „Jantarnyj veter“. Ačiū geriesiems žmonėms, suprantantiems, kad kultūra – variklis į priekį, į šviesą. Kas padeda vaikams, padeda sau gyventi harmonijoje, jausti šilumą, artimo petį ir būti reikalingiems. Tegul visuomet būna dosni duodančiojo ranka – vaikams, kultūrai, talentams.

Rūta Leonova

Lietuvių kalbos mokytoja
Karaliaučius (Kaliningradas)

Algirdo Karmilavičiaus nuotraukose – akimirksnis iš festivalio „Skambėk, skambėk, dainele“.

Lietuva minėjo poeto Kazio Bradūno 90-metį

Kaip žinome, vasario 11 d. garsus poetas, ilgus metus praleidęs Čikagoje ir čia redaguodamas „Draugo“ kultūrinį priedą — Kazys Bradūnas atšventė savo 90-ąjį gimtadienį.

Poetas kartu su žmona Kazimiera visam laikui į Lietuvą sugrįžo 1995-aisiais. Metais anksčiau jis buvo priimtas į Lietuvos rašytojų sąjungą. 2002 metais K. Bradūnas tapo „Poezijos pavasario“ Lietuvoje laureatu. Be to, jis buvo pirmasis išeivijos rašytojas, gavęs Lietuvos nacionalinę kultūros ir meno premiją.

Nepaisant, kad Amerikoje poetas K. Bradūnas praleido apie pusšimtį metų, neteko girdėti, kad jo garbinga sukaktis būtų (išskyrus spaudą) reikšmingiau viešai paminėta.

Tėvynėje Lietuvoje poetas buvo kur kas iškilingiau pagerbtas. Mūsų žiniomis, ten įvyko bent du viešo pobūdžio minėjimai.

Pirmasis iš jų vyko gimtojoje Suvalkijoje — Vilkiškio mieste vasario 9 d., o antras — Vilniuje, Rašytojų klube.

Apie pirmąjį K. Bradūno 90-

mečio paminėjimą Vilkiškyje gavome pranešimą iš kolegos žurnalisto Algio Vaškevičiaus, kuriuo čia norime

Poetas Kazys Bradūnas

Aliganto Žiziūno nuotr.

pasidalinti su laikraščio skaitytojais. Jis rašo:

„Poeto Kazio Bradūno 90-metis jo gimtajame Vilkiškio rajone buvo paminėtas praėjusį penktadienį. Vil-

kaviškio viešojoje bibliotekoje buvo surengtas literatūros vakaras „Ant Suvalkijos kelio amžiai kaip debesys plaukia...“ — tai eilutė iš poeto kūrybos. Joje daug vietos skirta gimtajam Sūduvos kraštui ir jo žmonėms.

90 metų poetui sukako sekmdienį. Šiuo metu jis yra ligotas, iš namų jau niekur neišeina, tad ir į Vilkiškį neatvyko. Jį atstovavo dukra Elena Bradūnaitė-Aglinskienė, atvykusi į Lietuvą iš JAV (Havajų).

Gausiai į biblioteką susirinkę poeto kraštiečiai galėjo pamatyti žinomą Lietuvos fotografės ir daugelio rašytojų bei poetų nuotraukų autorės Onos Pajedaitės parodą apie poetą. Šios nuotraukos — Vilniuje gyvenančių Bradūnų nuosavybė, jos buvo specialiai paskolintos šiai parodai.

Apie poeto kūrybą vakaro metu kalbėjo jauna literatūros kritikė Ernesta Juknytė, o eiles skaitė žinomi aktoriai ir dažni panašių vakarų dalyviai Petras Venslovas ir Virginija Kochanskytė. Poezijos gerbėjai galėjo pasiklausyti ir muzikos — grojo Vilkiškio muzikos mokyklos kankli-

ninkių kolektyvas.

Sausio mėnesį Vilkiškio rajono taryba nusprendė suteikti Kiršų kaimui, poetės Salomėjos Nėries kaimynystėje gimusiam K. Bradūnui rajono garbės piliečio vardą. Regalijos vakaro metu buvo įteiktos poeto dukrai ir paprašyta, kad ji parvežtų tai savo tėvui.

Jubiliejaus išvakarėse Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla parengė puiką dovaną — pasirodė jo eilėraščių šimtinė „Paberti grūdai“, kurioje tilpo 100 paties poeto ir jo ištikimos palydovės žmonos Kazimieros atrinktų eilėraščių.

Reikia pridėti, kad šių eilučių autoriui teko nemažai bendrauti su suaktyvininku, girdėti jo poeziją, kurią jis aiškiai tarsena skaitė gausiuose poezijos vakaruose Čikagoje bei įvairiuose pasirodymuose Lietuvoje. Jo poezijos eilutės buvo brandžios ir iškalbingos.

Linkime poetui dar daug metelių sulaukti.

Edvardas Šulaitis

JONO DOVYDĖNO PARODA

Prieš apsilankydama šioje parodoje, gavau fotografo Jono Dovydeno knygą „Sugrįžimas į paliktą kraštą“, kurioje menininkas fotografuoja Lietuvą momento išpūdziais, net nepažymėdamas nuotraukų pavadinimų.

Man buvo sunku apsispręsti, kaip turėčiau kalbėti apie fotografiją. Apie poeziją — taip, — šiek tiek išmanau, taipgi ir bendrai apie literatūrą, muziką, politiką, daile... Bet fotografija... Labai artimas menas, o kaip aptarti? Taigi papasakosiu tik savo išpūdzius, nes tos fotografijos tuojau pat prakalbėjo į mane... Pajutau, kad fotografija turi daug bendro su poezija. Kai žmogus skaito poeziją, jis randa sau tai, kas jį jungia su tais žodžiais ir su tomis mintimis. Jis priima tai, kas jam padeda suprasti ir kitus, ir savo gyvenimą. Taip yra ir su fotografija. Juk esame labai tampriai surišti su savo šeimos, giminių ir draugų nuotraukomis, dažnai ieškodami ten sau ne tik gražių, bet ir skaudžių prisiminimų. Ypač tie, kurie dar ir šiandien gyvename savo tėviškių praradimo dienomis...

Žiūriu į tas menininko Jono Dovydeno fotografijas ir jaučiu, kaip jos mane suriša su mano kadaise paliktais Lietuvos laukais, namais ir žmonėmis... Ypač jaudina tai, kad šiuose Dovydeno fotografijų veiduose randu tų žmonių rūpesčius, net kančią, dažnai net be jokios šypsenos; — galbūt po tų ilgų metų išgyventų tremčių, tardymų, bado ir netekčių... Atrodo, kiekvienas lyg užsidaręs savame pasaulyje... Kai įsižiūrėjau į vieno pagyvenusio žmogaus veidą, man buvo labai graudu... Tas žmogus net nematė fotografo, jis gyveno savo vidiu, to fotografo turbūt mažai pažintu gyvenimu... Ir staiga jis — tas fotografas — pagavo šio žmogaus nerimą, rūpestį, vidinį skausmą...

Dovydeno fotografijose nėra iškilingų momentų, nėra specialiai užsakytų vaizdų. Yra paprastas žmogus... o kokia iškalbinga gamta, — tie medžiai, krūmai, pievos, kur, rodos, taip norėtusi pabėgioti, pasivartyti kvepiant tik ką nupjauto šieno kupetoje...

Visgi Dovydeno žmogus ne tik

mąsto, kenčia savo vidaus vienuolyje, bet kartais ir dainuoja, taip pat ir myli... Kai kur tie žmonės labai spontaniškoje aplinkoje, kur, rodos, fotografas specialiai gauda kai kuriuos momentus. Aš tik iš vakaro sužinojau, kad fotografas J. Dovydenas yra žymaus rašytojo Liudo Dovydeno sūnus.

Kitoje „Sugrįžimo į paliktą kraštą“ knygos dalyje mačiau daug besišypsančių vaikų, jaunimo, su šviežia viltimi žvelgiančių į savo ateitį. Juk jie — tai visos Lietuvos ateitis!

Jaunimas, atrodo, nedaug palieštas okupacinių metų. Lyg jų nepatyręs... Jie daug juokiasi, moderniai apsirengę, lyg be ypatingų rūpesčių. Jie jau atvirai žiūri į fotografo akis, pilni pasitikėjimo savimi ir savo aplinka. Kai kur apgriuvusių namų rūmuose lyg šviečia tartum vilties šviesa...

Jonas Dovydenas gimė 1939 metais Kaune. 1944 m. jis — penkerių metų vaikutis — su šeima pasitraukė į Vokietiją. Vėliau emigravo į Ameriką. Čia baigė Brown universitetą, vėliau lankė technologijos institutą Čikagoje. Jau nuo 1968 metų Dovydenas — nepriklausomas fotografas. Jo darbai eksponuoti Čikagos meno institute, Šiuolaikinio meno muziejuje Čikagoje, Kongreso Bibliotekoje Vašingtone, Mineapolio meno institute ir kitur. Taipgi fotografavo jis žurnalams „Time“, „National Geographic Adventure“, „Playboy“ ir kt. Išleido du fotoalbumus. Jo darbų personalinė paroda vyko ir Vilniuje 1989 metais. Taipgi jis eksponavo savo nuotraukas iš sovietų okupuoto Afganistano.

Apie save Jonas Dovydenas sako: „Šiose fotografijose yra tai, kas man krito į akį Lietuvoje per antrąjį Nepriklausomybės dešimtmetį, žlugus Sovietų Sąjungai. Mano tikslas — parodyti tolydų tikrovišką reginį pasaulio, kurį noriu geriau pažinti. Nesu linkęs nei smerkti, nei liaupsinti, tik noriu visa susieti ir savaip įvertinti. Mano kūryba nepajėgi perteikti kančią ir ištvermę, išdidumą, kaltę ir

viltį tautos, kuri buvo nepaaiškina-
mo, beribio blogio kelyje. Aš tik galiu parodyti daugiau nei matoma — žymę, kurią išpaudė bendro ir asmeninio gyvenimo istorija mano sutiktų

žmonių veiduose. Labiausiai pavykusios nuotraukos yra tos, kuriose slypi šis tas daugiau, nei atsivėrė man fotografuojant.

Viliuosi, kad mano pamėgta nespaltvotoji fotografija privers matyti daugiau nei paviršinį vaizdą. Aš — kaip ir visi — fotoaparatu tik fotografuoju, o tiesa glūdi anapus užfiksuotų faktų.

Lai žiūrovas atleidžia, kad nuotraukos be užrašų — įprastos minimalios informacijos. Mano tikslas ne dokumentinis, nuotraukose nieko „svarbaus“ nevyksta. O tai, kas jose vyksta ar sustingę ramybės būsenoje, yra tik mano atspindėta mintis, kurią gali nusakyti, bet gali ir nenusakyti užrašas prie nuotraukos. Valandėlę pažvelkime susikaupę į kiek paslaptinę fotoaparato pasaulį taip, kaip žvelgia maža mergaitė, naiviai tikėdama, kad ten, viduje, tupi paukštukas“.

O dabar pažiūrėkime į eksponuojamus darbus ir susipažinkime su tų darbų autoriais. Paroda veikia Lietuvių dailės muziejuje, PLC, 14911 127th Street, Lemont.

Lankymas — šeštadieniais ir sekmadieniais nuo 12 val. p.p. iki 2 val. p.p.

Julija Gylienė

Jono Dovydeno nuotrauka

Aukščiau — tik dangus

Buvęs klaipėdietis pusmetį dirbo aukščiausio pasaulio pastato viršūnėje. Aukštalis Evaldas Jakubauskas pernai ištisas dienas praleido aukščiausio Kanados pastato – 553.33 metro aukščio televizijos bokšto – smaigalyje.

Prieš kurį laiką bokštui prireikė remonto. Jo viršūnė apgadino žaibai. Buvo paskaičiuota, kad, žaibai į bokštą trenkia apie 75 kartus per metus. Ilgainiui, kai kurios bokšto detalės buvo apgadintos, todėl reikėjo jas pakeisti.

Buvęs klaipėdietis, gavęs „žaliąją kortą“, praėjusių metų balandį su šeima atvyko į JAV. Po mėnesio jis gavo pasiūlymą dirbti aukštaliu Toronte. Klaipėdoje keturiasdešimtmetis buvo įgijęs tarptautinį aukštalių sertifikatą.

Pastatė per 40 mėnesių

Toronte iškilusį Kanados nacionalinį bokštą – „CN Tower“ – kanadiečiai dar vadina „adata“.

Prieš daugiau nei trisdešimt metų, 1,537 darbuotojai, dirbdami penkias dienas per savaitę, 24 valandas per parą, „CN Tower“ pastatė per 40 mėnesių. Bokšto statyba kainavo 260 mln. dolerių. Apskaičiuota, kad „adatos“ svoris – 130 tūkstančių tonų.

Giedrą dieną, nuo bokšto viršuje įrengtos aukščiausios (447 m) pasaulio observatorijos, lankytojai gali matyti ir už 160 km esančius objektus – Niagaros krioklius ar New York valstijos dangoraižius.

„CN Tower“ kasmet aplanko 2 mln. lankytojų. Pirmojoje bokšto apžvalgos aikštelėje, 342 metrų aukštyje, yra įrengtos ypach atsparios stiklinės grindys. Kanadiečiai juokauja, kad, jei 14 stambių hipopotamų, sveriančių po 2,000 kilogramų, galėtų įtilpti į stiklinį bokšto liftą ir pakilti iki apžvalgos aikštelės, stiklinės grindys atlaikytų jų svorį.

Be to, bokšte yra įrengti keli restoranai, kavinės ir vyno baras, kino salė, kurioje galima pažiūrėti filmą apie bokšto statybą. Prieš vienuolika metų bokšte duris atvėrė 400 svečių skirtas restoranas „360“. Apie savo ašį jis apsisuka per 72 minutes. Svečiai restorane gali mėgautis ne tik gurmaniškais patiekalais, bet ir Toronto panorama.

Apsisprendė akimirksniu

E. Jakubauskas „Klaipėdai“ pasakojo, kad darbą aukščiausiam pasaulio pastatui jam pasiūlė, kai atvykęs į JAV, jis įsidarbino amerikiečių įmonėje „CAN-USA“.

Dėl giminystės ryšių gavęs „žaliąją kortą“, iš Klaipėdos į Čikagą klaipėdietis atvyko balandžio pabaigoje, o gegužę jau turėjo darbo sutartį. Aukštalių darbo vyriškis ieškojo internetu.

Atskridęs pasirašyti darbo sutarties New York, būsimasis darbuotojas tiesiai iš oro uosto buvo nuvežtas į aukštalių treniruotės salę. Jis tuoj pat privalėjo atlikti visas būsimam darbui reikalingas užduotis. Išlaikęs patikrinimą, jis gavo pasiūlymą du mėnesius dirbti Toronte. Vėliau sutartis buvo pratęsta dar keliems mėnesiams.

Per mėnesį – savaitė atostogų

Buvęs klaipėdietis prisipažino,

kad ir darbo sąlygos, ir Torontas jam paliko puikų įspūdį.

Su dviem bendradarbiais amerikiečiais iš Texas ir New Jersey, E. Jakubauskas gyveno puikiai įrengtuose, bendrovei priklausančiuose butuose 19-ajame aukšte. Iki didžiausio Kanados turistų traukos objekto ir darbo vietos – „CN Tower“, buvo dvidešimt minučių kelio pėsčiomis.

E. Jakubauskas turėjo galimybę kas tris savaites grįžti namo, į Čikagą, kur jo laukė šeima. Namai ir į darbo vietą jis skrisdavo lėktuvu, o bilietų išlaidas apmokėdavo bendrovė.

Tačiau darbas bokšte nebuvo lengvas. Dažnai tekdavo dirbti ištisą savaitę, neretai – naktimis.

Kadangi „CN Tower“ smaigalyje veikia daugelio televizijų ir radijo antenos, išjungus signalą dieną, įmonėms tai brangiai atsieidavo. „Nepamenu, kokia buvo mano reakcija, kai pamačiau bokštą, bet patys išvaizduokit, žmogaus rankomis pastatyto aukštesnio pastato pasaulyje nėra, žmonių iš aukštai nė nesimato, dangoraižiai atrodo, kaip degtukų dėžutės“, – mėgino nusakyti pirmąjį įspūdį vyriškis.

Keitė stiklo plokštes

E. Jakubauskui ir jo kolegoms teko keisti bokšto viršūnėje įrengtos antenos dalis.

„Nors pats antenos korpusas yra metalinis, jo korpusas yra apdengtas stiklo plastikos plokštėmis. Stiklo plastikas nukentėjo nuo žaibų, todėl praktiškai atlikome antenos renovaciją, – apie kasdienį darbą pasakojo jis. – Keitėme stiklo plastikos plokštes,

„CN Tower“ Toronte, Kanadoje.

Lietuvių Operos nariui

A + A VYTAUTUI AUKŠTUOLIUI

mirus, jo žmonai NATALIJAI, sūnui GINTARUI, dukroms – AUŠRAI ir DALIAI, sesei JADVYGAI, jų šeimų nariams ir visiems giminėms, nuoširdžią užuojautą reiškia

Lietuvių Opera

tarp jų statėme specialias tarpines, o vėliau plokštes nudažėme“.

Darbą aukštaliai atliko pačioje bokšto viršūnėje, po truputį, nes televizijų ir radijo antenos būdavo išjungiamos palaipsniui. Atlikus vienos stiklo plastikos plokštės renovaciją, aukštaliai imdavosi kitos. Jei būtų buvę įmanoma išjungti visas antenas iš karto, renovacijos trukmė būtų gerokai trumpesnė.

Ekstremaliau nebūna

Gelžbetoninio bokšto viduje yra įrengti liftai. Vienu liftu į bokšto viršūnę kyla turistai, kitu – darbuotojai.

Pirmajame sustojime, didžiajame bokšto kupole, veikia kavinės, restoranai, apžvalgos aikštelė stiklinėmis grindimis. Nusipirkę atskirą bilietą, turistai kitu liftu gali pakilti dar aukščiau – į aukščiausią pasaulio observatoriją 447 metrų aukštyje.

E. Jakubauskas kartu su kolegomis šalia šios observatorijos turėjo darbo patalpą, iš kurios aukščiau į bokštą kildavo vidiniais laiptais. Pasiekę nedidelę patalpą, kurioje laikė darbo įrangą, vyrai į aukščiausią pastato tašką antenos viduje pakildavo kopetėlėmis. Pro nedidelius langus, kurie buvo skirti naktinio bokšto apšvietimo prožektoriams, vyrai patekdavo į antenos išorę, galėdavo pritvirtinti aukštalių virves bokšto viršūnėje ir pradėdavo dirbti.

„Taip, tai iš tiesų labai ekstremalu, ekstremaliau nebūna. Bokšto viršūnė perskrozdavo debes, o mažesni lėktuvai, sraigtasparniai, skraidydavo žemiau mūsų. Matydavom juos, kaip didelius paukščius, – pasakojo aukštalis. – Dirbti daugiau nei penkių šimtų metrų aukštyje nėra ypach pavojinga. Kai esi profesionalas, naudojiesi aukščiausios kokybės technika ir laikais saugos taisyklių, tikimybė, kad žūsi – minimali“.

Pasitiki profesionalais

E. Jakubauskas tikino, kad aukštalių darbas nedaug pavojingesnis nei kiti. Jis pasitiki mokslininkų ir profesionalų atliktais tyrimais, sukurta sistema ir darbo technika. „Pasaulyje yra aibė aukštalių ir objektų, kuriuose jie dirba. Visą gyvenimą šioje srityje dirbę profesionalai ilgai galvojo, kol atrado sistemą, kaip padaryti, kad šiame darbe būtų kuo mažiau žūčių. Tiesa, anksčiau jų būdavo daug daugiau, – pripažino vyriškis. – Dabar sukurta speciali įranga, kuri leidžia žmogui dirbti dideliame aukštyje, riziką sumažinus iki minimumo“.

Aukštalis tikino, kad kaskart atidžiai patikrina įrangą, su kuria dirba ir atsakingai žiūri į savo darbo specifiką. „Vis dėlto šokia tokia rizika yra. Aukštis, stresas, gana įtempti nervai, aišku, čia psicho-

loginiai dalykai, jie veikia. Na, juk kai lėktuvu skrendi, irgi nežinai – nukris ar ne. Taip pat nežinai, ar truks virvė. Bet tikimybė, kad ji nutrūks – nedidelė“, – tikino jis.

Aukščio bijo

Į klausimą, ar niekada nebijojo aukščio, aukštalis atsakė juokdamasis.

„Na, kiekvienas aukščio bijo. Tik kai kurie bijo paniškai, negali išeiti ir į penkiaaukščio balkoną. O aš įvertinu situaciją, kokia yra, pasitikiu sistema ir technika, tai ko bijoti? – klausė jis. – Šešiolika metų šį darbą dirbu. Aišku, Lietuvoje tokio aukščio pastatų nėra. Tačiau aukštai ir yra aukštai. Ar iš šimto metrų aukščio krisi, ar iš penkių šimtų – rezultatas tas pats, gyvas neliksi“.

E. Jakubauskas pasakojo, kad per parą bokšte realiai dirbdavo 4–8 valandas. Dažnai suplanuotus darbus tekdavo atidėti dėl oro sąlygų. Lyjant, esant stipresniam vėjui, pakilti į bokšto viršūnę aukštaliams būdavo draudžiama.

Naktį – žiburių jūra

Buvęs klaipėdietis prisipažino, kad mėgstamiausios jo darbo valandos būdavo naktį.

Sutemus, iš kone penkių šimtų metrų aukščio Torontas, kuriame gyvena apie 5 mln. gyventojų, atrodė pasakiškai. „Tiesa, po poros mėnesių su kolegomis juokaudavome – iš viršaus nematyti nieko naujo. Iš pradžių mėgavomės panorama, vėliau ji tapo įprasta. Kita vertus, tu saulėlydžių ir saulėteklių, žvaigždėto dangaus ar jo žydrynės, neužmiršiu. Bent kartą gyvenime tokius vaizdus pamatyti tikrai verta“, – sakė jis.

Keturiasdešimtmetis tikino, kad giedrą dieną iš bokšto pats savo akimis matė Niagaros krioklių purslus, apšviestus saulės. Naktį galima išvysti ir Jungtinių Amerikos Valstijų žiburius. „Aišku, iš viršaus Torontas kitoks atrodo. Ką jau, jei devyniasdešimties aukštų dangoraižis, kaip saldinių dėžutė atrodo“, – šypsojosi jis.

Filmavo BBC

Buvęs klaipėdietis turėtų tapti ir BBC televizijos kuriamo dokumentinio filmo herojumi. Dvi savaites diena iš dienos su aukštaliais gyveno ir jų darbą stebėjo BBC žurnalistas.

Jis netgi buvo prisirišęs prie tų pačių virvių ir filmavo „CN Tower“ remontuojančių aukštalių darbą iš arti. Trys bokšto viršūnėje dirbantys aukštaliai sulaukė nemažai Kanados sostinės žurnalistų dėmesio. Po darbo juos nuolat kalbino ir kartu fotografavosi turistai.

Reda Baltinaite
„Klaipėda“

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦ **A.a. Jonas Petras Žukauskas** mirė 2007 m. vasario 15 d. Gimė Biržuose, Lietuvoje. Gyveno Blue Springs, MO. Liūdi žmona Elena (Jašinskaitė), vaikai Edvardas, Danutė Ogala, Laimutė Sthamel, 2 anūkės ir 5 anūakai.

♦ **Vasario 25 d., sekmadienį, tuoj po 10 val. r. lietuviškų šv. Mišių** šaukiamas Brighton Park apylinkės lietuvių metinis susirinkimas Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos Mozerio salėje, 4420 S. Fairfield Ave. Visi kviečiami dalyvauti. Bus renkami LB solidarumo įnašai, pristatoma 2006 m. valdybos ataskaita, vyks pranešimai, rinkimai į valdybą, kalbėsime apie ateities planus. Po to vaišės, pabendrausime. Kviečiame visus dalyvauti.

♦ **Vasario 25 d., sekmadienį, 9 val. r. Šv. Antano parapijos** bažnyčioje įvyks šv. Mišios, kurias kun. Kęstutis Trimakas aukos už Lietuvos laisvę žuvusius savanorius partizanus bei už kovingus Lietuvos žmones, išsivadavusius iš komunizmo priespaudos. Tuoj po mišių parapijos salėje įvyks akademinė programa. Pagrindinė šventės kalbėtoja — istorikė Rūta Kuncienė. Renginį organizuoja Cicero apylinkės LB valdyba ir ALTO Cicero skyrius.

♦ **Vasario 25 d., sekmadienį, 2:30 val. p.p.** Lietuvių dailės muziejuje PLC, 14911 127th Street, Lemont, Vytauto Maželio knygos „Portretai“ sutiktuvės. Knygą pristatys Stasys Goštautas.

♦ **Kovo 10 d. 9 val. r. Montessori mokyklėlės „Žiburėlis“**, 14911 127th Street, Lemont, Atvirų durų diena. Tel. pasiteiravimui: 630-257-8891.

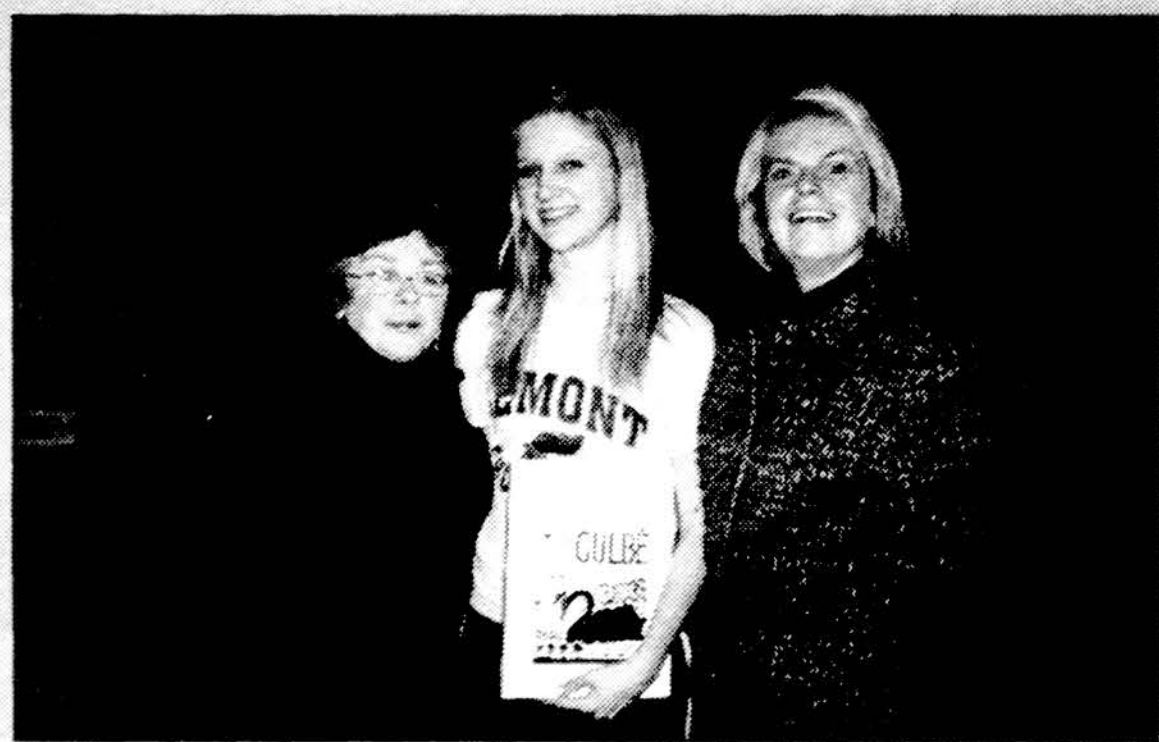
♦ **Kviečiame vaikus ir tėvelius į teatrą.** Aktorių trupė „Teatriukas“ iš Vilniaus kovo 11 d., 3 val. p.p. Jaunimo centro didžiojoje salėje (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636) atliks muzikinį spektaklį pagal J. Erlicko poeziją vaikams „Kad būtų linksma“. Prieš ir po spektaklio veiks kavinė. Bilieto kaina — 12 dol. Bilietus galima įsigyti „Lietuvėleje“, „Bravo“, „Smilgoje“. Teirautis tel. 708-681-8094.

♦ **Sekmadienį, kovo 18 d., visi kviečiami susiburti apmąstymams** apie Jėzaus kančią, mirtį ir Priskelimą. Kun. Valdo Aušros, kun. Antano Saulaičio, SJ, ir „Dainavos“ ansamblio meno vadovo Dariaus Polikailio sukurta muzikinė, meditacinė erdvė leis iš naujo išgyventi Velykinės paslapties šventumą. Girdėsite skaitinius iš Šv. Rašto ir Teodoro Dubois kantatą „Septyni paskutiniai Kristaus žodžiai“, kurią atliks solistai: Lijana Kopūstaitė-Pauletti, Linas Sprindys, David Dubois, vargonininkas Ričardas Sokas, kamerinis orkestras ir Lietuvių meno ansamblis „Dainava“. Renginio pradžia — 3 val. p.p. Trinity Lutheran bažnyčioje (6850 W. 159th Street, Tinley Park). Bilietus (15 dol. auka) galima įsigyti „Seklyčioje“, PLC krautuvėleje „Dovanėlė“ ir renginio dieną prie įėjimo. Koncerto pelnas skiriamas JAV LB Socialinių reikalų tarybos „Paguodos telefonui“.

♦ **Lituanistinių mokyklų mokytojų dėmesii.** Ryšium su Lietuvoje šiais metais vykstančia dainų švente, pakeistas mokytojų tobulinimosi kursų laikas. Kursai Dainavoje šiais metais vyks birželio 24 – liepos 1 dienomis. Tel. pasiteiravimui: 630-435-6349 (Audronė Elvikienė) arba e-paštas: audronee@gmail.com

IŠ ARTI IR TOLL...

♦ **Švč. M. Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vienuolyne, Putnam, kovo 10 d. vyks vienos dienos rekolekcijos**, kurias praves kun. Kęstutis Kėvalas. Rekolekcijos prasidės 9 val. r. registracija ir baigsis vakariene. Kaina — 60 dol. Kovo 23–25 dienomis Putnam vyks savaitgalio rekolekcijos. Jas taip pat praves kun. Kęstutis Kėvalas. Kovo 23 d. 6:30 val. v. — registracija. Pirmoji konferencija — 7:15 val. v. Rekolekcijos baigsis sekmadienį pietumis. Kaina su nakvyne — 120 dol., be nakvynės — 70 dol. Dalyviui prašome užsiregistruoti. Dalyvaujantys savaitgalio rekolekcijose prašomi atsiųsti išankstinį 50 dol. mokestį adresu: Immaculate Conception Convent – Retreat, 600 Liberty Highway, Putnam, CT 06260. Tel. pasiteiravimui: 860-928-7955.

Lemonto Maironio lituanistinės mokyklos direktorės padėjėja Svajonė Kerelytė (kairėje) ir direktorė Audronė Elvikienė (dešinėje) džiaugiasi savo mokinės Dailios Siliūnaitės pasiekimais.

Dailija dalyvavo Tautinių mažumų ir šeimų departamento (TMD) suruoštamame konkurse „Lietuva vaiko akimis“ ir laimėjo premiją „Už gyvą ir nuotaikingą tekstą, įžiebų šio konkurso kibirkštėlę“. Garbės žymenį pasirašė TMD generalinis direktorius Antanas Petrauskas ir direktorė dr. Jolanta Zaborskaitė. Kartu su žymeniu Dailija dovanų gavo Viktoro Petravičiaus iliustruotą knygą „Gulbė – karaliaus pati“.

LIETUVIŲ FONDAS

14911 127th Street • Lemont, IL 60439 USA
E-mail: admin@lithfund.org

LITHUANIAN FOUNDATION, INC.

Telephone 630-257-1616
www.lithfund.org

Lietuvių fondo pilnateisiai nariai yra kviečiami siūlyti LF Nominacijų komisijai kandidatus į LF Direktorių tarybą ir Kontrolės komisiją iki 2007 m. kovo 1 d., pasiunčiant kandidato/ės vardą, pavardę, telefono numerį, trumpą biografiją ir paaiškinimą apie kandidato kvalifikacijas bei visuomeninę patirtį, bei raštišką kandidato sutikimą.

Kandidatais gali būti tik pilnateisiai LF nariai. Siūlymus ir sutikimus paštu, faksu arba e-paštu siųsti: Lithuanian Foundation, LF Nominacijų komisija, 14911 127th Street, Lemont, IL 60439. Faksas: 630-257-1647, e-paštas: admin@lithfund.org

Švietimo premijos komisija, sušildanti iš Kristinos Bandžiulienės, Violetos Gedgaudienės, Aldonos Kudirkienės, Marytės Sandanavičiūtės-Newsom, Vidos Radvienės ir pirmininkės Dailės Polikaitienės, 2007 m. sausio 21 d. posėdyje

2006 m.
Švietimo premiją
paskyrė mokytojui

Broniui Krokui
(Philadelphia)

Mecenatas — Lietuvių fondas

Ilgametį pedagogą, suaugusių lietuviškai besimokančių vasaros kursų Dainavoje steigėją ir ilgametį kursų dėstytoją, „Amber Roots“ organizacijos vieną iš kūrėjų, lietuvių kalbos vadovėlio „Gintarinės šaknys“ ir kitų knygų autorių, buvusį Rochester mokyklos ilgametį vedėją ir Philadelphia mokyklos mokytoją sveikina Švietimo komisija, JAV LB Švietimo taryba, Broniaus Krokio buvę auklėtiniai ir kolegos.

Žymuo mokytojų Broniui Krokui įteiktas ir pagerbimas vyko Philadelphia, Vasario 16-osios minėjimo metu.

Kovo 4 d., sekmadienį
PLC, Bočių menėje
(14911 127th Street, Lemont)
vyks lituanistinių mokyklų

Mokytojų konferencija

9 val. r. šv. Mišios Pal. J. Matulaičio misijoje.

10 val. r. — registracija.

10:20 val. r. JAV LB Švietimo tarybos pirmininkė Daiva Navickienė atidarys konferenciją.

10:30 val. r. iki 3 val. p.p. — konferencija.

Kviečiame atvykti visus mokytojus.

„Aušros Vartų/Kernavės“ vyr. skaučių būrelis „Mirgos“ (vadovė Albina Ramanauskienė) atnešė į „Draugo“ redakciją skaučių pasirašytas proklamacijas, kad Lietuvos Respublikos vėliava nebūtų pakeista.

„Lietuvos vėliava turi likti trispalvė“, — tokia 75 skaučių nuomonė. Tai patvirtinta jų parašais.

Skelbimai

Advokatas Jonas Gibaitis

Criminal cases,
civil cases and DUI

6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700

Toll free 24 hr. 888-776-6742

Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 6 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.

Advokatas DARIUS R. DIRMANTAS

Vairavimo ir Kriminalinių Teisių
Specialistas.

Raštinės Čikagoje ir Woodridge.
Tel. 877-Gynejas arba
877-496-3527

Valandos pagal susitarimą

Advokatas Vytenis Lietuvninkas

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629

(Skersai gatvės nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100.

Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas GINTARAS P. ČEPENAS

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629

Tel. 773-582-4500

Valandos pagal susitarimą

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500